

DOŠ
PROSENJAKOVCI

KÁI,
PÁRTOSFALVA

ČEBELICA
MÉHECSKE

APIS

ABELHA

蜜蜂

BIENE

BEE

蜜蜂

MÉLISHA

ZÖGII

BI

PČELA

ABEJA

VČELA

APE

пчела

Šolsko leto/Iskolaév: 2015/16

Dragi učenci in bralci šolskega glasila!

Prišli smo do konca šolskega leta 2015/2016. Z učitelji smo vam ga poskušali narediti zanimivega, raznolikega in ustvarjalnega. Upamo, da smo bili v tem uspešni.

Za vas smo pripravili razne dneve dejavnosti od kulturnih, naravoslovnih, tehničnih in športnih dni. Lahko ste sodelovali v projektih, obšolskih dejavnostih, krožkih, se udeleževali izletov in nagradnih ekskurzij po Sloveniji in na Madžarskem. Udeležili ste se šol v naravi. Imeli ste možnost se naučiti plavati. Družili ste se med seboj in z učenci drugih šol. Med vami so se razvila prijateljstva, tudi prve simpatije.

S pridnostjo ste se udeleževali tekmovanj iz šolskih predmetov in obšolskih dejavnosti ter nas in vaše starše razveseljevali z lepimi dosežki: bronastimi, srebrnimi in zlatimi priznanji na šolskih, področnih in državnih tekmovanjih. Nekateri ste se odlikovali na naravoslovnem področju, drugi v jezikih ali v športu.

Ponosna sem na vas! Le z delom si lahko utiramo pot v svet znanja.

Sedaj pa bo čas za druge podvige: veliko igre, oddiha, zabave in druženja s tistimi, ki jih imate najraje. Pazite nase, kamorkoli boste šli.

Septembra pa vas pričakujemo za nove podvige.

Uživajte počitnice! Zaslužili ste jih!

Jožefa Herman, ravnateljica

Kedves tanuló, tisztelt olvasók!

A 2015/2016-os tanév végéhez értünk. A tanárainkkal együtt arra törekedtünk, hogy egy izgalmas, változatos és kreatív tanév záruljon számotokra. Reméljük, hogy sikerrel jártunk.

Különböző tevékenységi napokat szerveztünk számotokra: technikai-, természettudományi-, sport- és kultúrnapokat. Részt vehettek különböző projektmunkákban, tanórákon kívüli tevékenységekben, szakkörökben, és kirándulásokon Szlovéniában és Magyarországon. Részt vettetek természeti iskolákban, lehetőségetek volt megtanulni úszni. Társaloghattatok egymással és más iskolák tanulóival is, amiből barátságok és talán első szimpátiák is szövődtek.

Részt vettetek különböző versenyeken, és szebbnél szebb eredményekkel örvendeztetetek meg bennünket és nem utolsó sorban a szüleiteket is. Számos bronz, ezüst és arany elismerés az iskolai, a területi és az országos versenyekről! Néhányan a természettudományi tantárgyakban remekeltetek, míg mások a nyelvek terén vagy a sportban tűntetek ki.

Nagyon büszke vagyok rátok. Csak a szorgalmas munkával juthatunk el a tudás világába.

Most pedig egyéb tevékenységek várnak rátok: sok játék, pihenés, szórakozás és társalgás azokkal, akiket a legjobban szerettek. Bárhol lesztek is, vigyázzatok magatokra.

Szeptemberben várunk benneteket, amikor majd új kalandoknak nézünk elébe.

Élvezzétek a megérdemelt nyaralást.

Jožefa Herman, igazgatónő

Dragi bralci našega časopisa!

Sporočam Vam, da je bilo veliko truda in dela vloženega v nastanek letošnjega glasila, zato upam, da boste uživali med branjem le-tega, in da boste z mislimi v čarobnem svetu domišljije, ko ga boste brali. Želim vam uspešno branje in lepe, ter radostne počitnice z moje strani.

Nina Novak, urednica

Idén már mi, tanulók készítjük saját újságunkat. Ha hiszitek, ha nem, ez nagy felelősséggel jár. Mi felelünk azért, hogy megfelelő írások, rajzok kerüljenek bele kellő mennyiségben; hogy ne legyen túl sok valakinek az írásaiból és hogy jól is nézzen ki. Ezért nagyon reméljük, hogy tetszeni fog nektek az idei Méhecske, mert nekünk számít a véleményetek. Jó olvasást!

Abraham Sarah, szerkesztő

PRVI IN DRUGI RAZRED SE PREDSTAVI
AZ ELSŐSÖK ÉS A MÁSODIKOSOK BEMUTATKOZNAK

ČESTITKA

DRAGI ERONI! ČESTITAM TI
ZA PRVO MESTO V TEKU.

NINO

NINO BALOG, 1. RAZRED

MAXIMILIAN WERATSCHNIG, 1. RAZRED /HODOŠ

JESSICA RITUPER, 2. R./HODOŠ

BÓDIS JÚLIA PANNA, 1. OSZTÁLY

PRIŠLA JE POMLAD
NEKOČ JE ŽUBOREL
POTOK. ZVONČEK JE
ZAĞEL ZVONITI. VRBA
JE ZAČELA CVETETI.
EVA IN CVETKA STA GLE
DALI POTOČEK. ZAČELO
JE DEŽEVATI. EVA IN
CVETKA STA ŠLI DOMOV.

REON ŠKAPER, 2. RAZRED/HODOŠ

TIM ROMAN, 2. RAZRED/HODOŠ

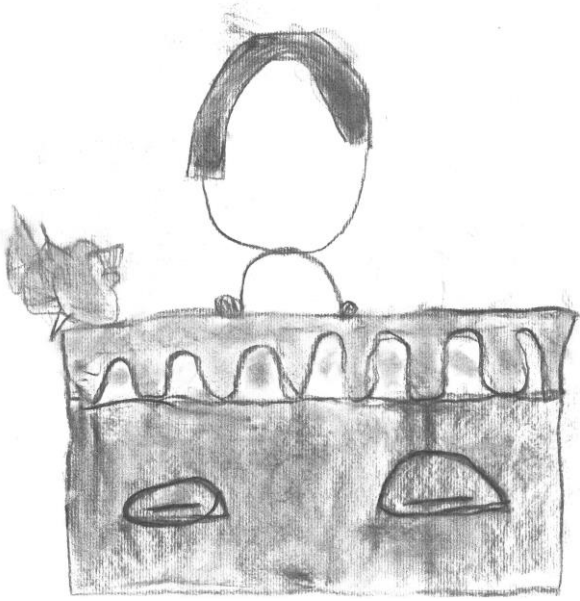

ROSANA KOVAČ, 2. RAZRED

ERON VARGA DORA, 1. OSZTÁLY

HEIDI ROPOŠ, 2. RAZRED/DOMANJŠEVCI

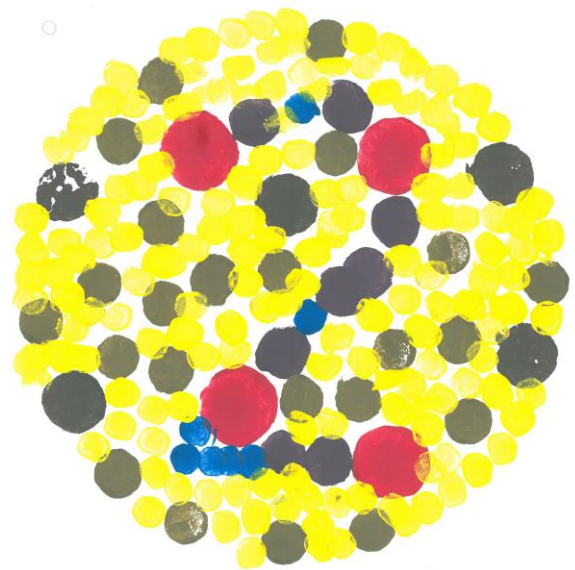
SVEN TEMLIN, 2. RAZRED/DOMANJŠEVCI

LANA ŠANCA, 1. RAZRED/DOMANJŠEVCI

PIA-LANA VOGRINEC, 2. RAZRED/DOMANJŠEVCI

FABIAN UNGER, 2. RAZRED/DOMANJŠEVCI

TRIJE PRAŠIČKI IN HUDA MRAVLJICA

NAROBĚ PRAVLJICA JE NASTALA 9. 6. 2016 NA KULTURNEM DNEVU KNJIGA, MOJA PRIJATELJICA.

SESTAVILI SO JO UČENCI PODRUŽNIČNE ŠOLE DOMANJŠEVCI IN HODOŠ.

NEKOČ JE ŽIVELA STARA SVINJA KI JE IMELA 3 MALE PUJSKE NIKI, RIKI IN DIKI. MAMA PUJSA JE NEKEGA DNE REKLA: ZDAJ STE ŽE ZELO VELIKI IN LAHKO GRESTE SAMI NA SVOJO POT. TRIJE PRAŠIČKI SO ŠLI VSAK V SVOJO SMER. ODLOČILI SO SE, DA ZGRADI VSAK SVOJ DOM.

PUJSEK NIKI NABRAL SLAMO IN SI IZ NJE ZGRADIL HIŠKO. KO JE HIŠICA BILA SEZIDANA, JE PUJSEK V HIŠICI POČIVAL. NAENKRAT JE SLIŠAL TOPOT KORAKOV, KI SO SE VEDNO BOLJ BLIŽALI HIŠICI. NA VRATA JE TAKO POTRKALO, DA SE JE VSA HIŠA STRESLA. PUJS JE POGLEDAL SKOZI OKNO. ZUNAJ NI VIDEL NIČESAR. NA VRATA JE ŠE MOČNEJE POTRKALO. KER JIH PUJSEK NI ODPRL, JE OBISKOVALCA ZELO RAZJEZILO IN JE OD JEZE ODPIHNIL SLAMNATO HIŠKO. PUJSEK JE ZAGLEDAL HUDO MRAVLJICO IN PRESTRAŠEN ZBEŽAL V GOZD.

PUJSEK RIKI JE NABIRAL ŠIBJE. KO GA JE NABRAL DOVOLJ, SI JE ZGRADIL LESENO HIŠKO. KO JE Z DELOM KONČAL, JE ŠEL V HIŠKO, SE ULEGEL IN SI ODDAHNIL. NAENKRAT JE NEKDO PRED HIŠKO GLASNO KORAKAL. NA VRATA JE MOČNO POTRKALO. PUJSEK RIKI JE NA VRATIH POGLEDAL SKOZI KUKALO, A NI VIDEL NIČESAR. ŠE MOČNEJE JE POTRKALO NA VRATA. PUJSEK SE JE PRESTRAŠIL IN STEKEL SKOZI ZADNJA VRATA. KO JE HUDA MRAVLJICA POTRKALA TRETJIČ, SE JE HIŠKA PODRLA. PUJSEK RIKI JE STEKEL V GOZD IN SREČAL BRATCA NIKI. SKUPAJ STA SE SKRILA.

PUJSEK DIKI JE SVOJO HIŠKO SEZIDAL IZ OPEKE. ZIDAL JE KAR 3 TEDNE. KO JE KONČAL Z DELOM, JE ŠEL V HIŠKO POČIVAT. NAENKRAT JE SLIŠAL TOPOT KORAKOV, KI SO POSTAJALI VEDNO GLASNEJŠI. NA VRATA JE GLASNO POTRKALO. KER JE IMEL PUJSEK ZUNAJ VARNOSTNO KAMERO, JE VIDEL, DA PRED VRATI STOJI ZELO HUDA MRAVLJICA. BILA JE TAKO JEZNA, DA SE JI JE KADILO IZ UŠES. PUJSEK DIKI SE JE PRESTRAŠIL, ZATO NI ODPRL VRAT. MRAVLJICA JE PIHALA IN PUHALA, MOČNEJE TRKALA IN BRCALA, A HIŠICA SE NI PODRLA.

PUJSKA NIKI IN RIKI STA PRIŠLA K BRATCU DIKU IN PRED VRATI ZAGLEDALA HUDO MRAVLJICO. NABRALA STA KAMENČKE IN OD DALEČ S FRAČO STRELJALA NA HUDO MRAVLJICO. MRAVLJICO SO KAMENČKI ZADELI V GLAVO, HRBET, ZLOMILI SO JI NOGO, POŠKODOVALI SO JI OKO, ZATO JE MRAVLJICA OD STRAHU ZBEŽALA IN NIKOLI VEČ SE NI VRNILA.

PUJSKI SO VESELO ZAPLESALI IN PROSLAVLJALI. SREČNO SO ŽIVELI DO KONCA SVOJIH DNI.

NEKOČ JE ŽIVELA STARA SVINJA, KI JE IMELA 3 MALE PUJSKE: NIKI, RIKI IN DIKI. MAMA PUJSA JE NEKEGA DNE REKLA: "ZDAJ STE ŽE ZELO VELIKI IN LAHKO GRESTE SAMI NA SVOJO POT."

TRIJE PRAŠIČKI SO ŠLI VSAK V SVOJO SMER. ODLOČILI SO SE, DA SI ZGRADIJO DOM.

SVEN

PUJSEK NIKI JE NABRAL SLAMO IN SI IZ NJE ZGRADIL HIŠKO. KO JE BILA HIŠICA SEZIDANA, JE PUJSEK V HIŠICI POČIVAL. NAENKRAT JE SLIŠAL TOPOT KORAKOV, KI SO SE VEDNO BOLJ BLIŽALI HIŠICI. NA VRATIH JE TAKO POTRKALO, DA SE JE STRESLA HIŠA. PUJS JE POGLEDAL SKOZI OKNO. ZUNAJ NI VIDEL NIČESAR.

FABIAN

PO VRATIH JE ŠE MOČNEJE POTRKALO. KER PUJSEK NI ODPRL VRAT, JE OBISKOVALCA ZELO RAZJEZILO IN JE OD JEZE ODPIHNIL SLAMNATO HIŠKO. PUJSEK JE ZAGLEDAL HUDO MRAVLJICO IN PRESTRAŠEN ZBEŽAL V GOZD.

LANA

PUJSEK RIKI JE NABIRAL ŠIBJE. KO GA JE NABRAL DOVOLJ, SI JE ZGRADIL LESENO HIŠKO. KO JE Z DELOM KONČAL, JE ŠEL V HIŠKO, SE ULEGEL IN SI ODDAHNIL. NAENKRAT JE NEKDO PRED HIŠKO GLASNO KORAKAL. NA VRATA JE MOČNO POTRKALO. PUJSEK RIKI JE POGLEDAL SKOZI KUKALO NA VRATIH, A NI VIDEL NIKOGAR. ŠE MOČNEJE JE POTRKALO NA VRATA.

PIA-LANA

PUJSEK SE JE PRESTRAŠIL IN STEKEL SKOZI ZADNJA VRATA. KO JE HUDA MRAVLJICA POTRKALA TRETJIČ, SE JE HIŠKA PODRLA. PUJSEK RIKI JE STEKEL V GOZD IN SREČAL BRATCA NIKA. SKUPAJ STA SE SKRILA.

HEIDI

PUJSEK DIKI JE SVOJO HIŠKO SEZIDAL IZ OPEKE. ZIDAL JE KAR 3 TEDNE. KO JE KONČAL Z DELOM, JE ŠEL V HIŠKO POČIVAT. NAENKRAT JE SLIŠAL TOPOT KORAKOV, KI SO POSTAJALI VEDNO GLASNEJŠI. NA VRATA JE GLASNO POTRKALO.

KER JE IMEL PUJSEK ZUNAJ VARNOSTNO KAMERO, JE VIDEL, DA PRED VRATI STOJI ZELO HUDA MRAVLJICA. TAKO JE BILA JEZNA, DA SE JI JE KADILO IZ UŠES. PUJSEK DIKI SE JE PRESTRAŠIL, ZATO NI ODPRL VRAT. MRAVLJICA JE PIHALA IN PUHALA, MOČNEJE TRKALA IN BRCALA, A HIŠICA SE NI PODRLA.

PUJSKA NIKI IN RIKI STA PRIŠLA K DIKU IN PRED VRATI ZAGLEDALA HUDO MRAVLJICO. NABRALA STA KAMENČKE IN OD DALEČ S FRAČO STRELJALA NA MRAVLJICO. KAMENČKI SO JO ZADELI V GLAVO, NA HRBET, ZLOMILI SO JI NOGO IN POŠKODOVALI OKO.

MRAVLJICA JE OD STRAHU ZBEŽALA IN NIKOLI VEČ SE NI VRNILA. PUJSKI SO VESELO ZAPLESALI IN PROSLAVLJALI. SREČNO SO ŽIVELI DO KONCA SVOJIH DNI.

Kedves Téliapó!

Kevin Körmendi a nevem, 8 éves vagyok. Ezen az éven egy kicsit rossz voltam. Megígérem, hogy jövőre jó gyerek leszek. Szépen kérem, hozzál nekem egy snowboard deszkát, amivel deszkázni lehet a havon. Neked, a manóknak és a szarvasoknak sok szerencsét és jó egészséget kívánok.

Szeretettel várlak.

Körmendi Kevin, 3. osztály

Pes labradorec

(opis živali)

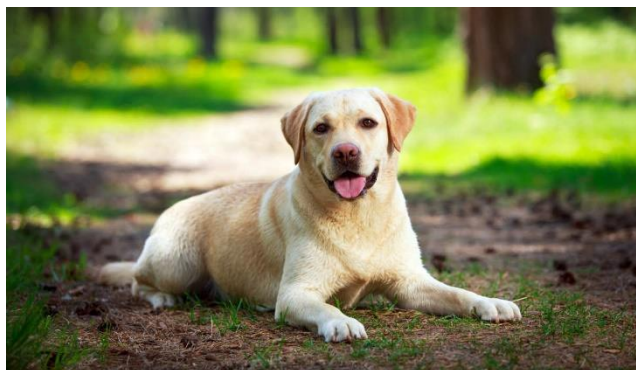
Domnevajo, da je pasma nastala na Novi Fundlandiji (Kanada). Leta 1905 je bil priznan kot samostojna pasma.

Tehtajo nekje od 24 do 34 kg. Labradorci so močni, srednje veliki psi. Rep je značilnost te pasme. Pri labradorcih je značilen zelo dolg razvoj, ki traja tam nekje do tretjega leta.

Hrano je primerno prilagoditi psu.

Ima 3-4 mladiče, ki se skotijo slepi.

Živi v človeški družbi, zunaj ali v stanovanju. Labradorec je prilagodljiv in vdan in ima zelo stabilen značaj. Redko laja na družinske člane. Je zaupljiv in prijazen do tujcev.

Tadej Karas, 3. razred

Rossz nap

Egy szép téli napon Balázs felöltözött és magára húzta a síruhát. Ezután elment a barátaival szánkózni.

Amikor szánkóztak a nagy hegyen, Balázs eltörte a kezét.

Felhívták az anyut. Anya látta, hogy Balázs eltörte a kezét, ezért kórházba mentek. Balázs nagyon szomorú volt, mert most nem bír szánkózni.

Karas Tadej, 3. osztály

Mikulásvárás

Már este volt. Megfürödtem, és elmentem a nappali szobába. Megmostam a cipőmet, és kivettem az ablakpárkányra.

A papám mondta, hogy bekopogott a Mikulás, de én nem hallottam.

Néhány perc után láncsörgést hallottam.

Megérkezett a Mikulás. Amikor elment, féltem magam bemenni a szobámba, talán ott van még a krampusz. Akkor megérkezett az unokatestvérem. Én pedig elmentem aludni.

Tetszett, amikor bekopogott a Mikulás, de féltem, amikor meghallottam a krampuszt. Sajnos nem láttam a Mikulást, de remélem, hogy jövőre találkozok vele.

Šanca Nina, 3. osztály

TIN(I)TA – az új iskolaújság

Az idei tanévben iskolánkon a már több mint harminc éve évente megjelenő iskolaújság mellett (eleinte **Ifjú nemzedék – Mladi rod**, később **Méhecske – Čebelica**) a tanulók új iskolaújságot álmodtak meg maguknak **TIN(I)TA** megnevezéssel. Az új iskolaújságnak már négy száma jelent meg, amit a kedves olvasók a pártosfalvi iskola honlapján is átlapozhatnak, elolvashatnak.

Ez alkalomból beszélgettem el Abraham Sarahval, aki megálmodta az új iskolaújságot.

Hogyan született meg az ötlet az iskolaújságról?

Az ötletet Leiner Laurának köszönhetem, miután a Szent Johanna Gimi főszereplője is az iskolaújság tagja volt és mindig elmesélte, hogy miről ír, honnan merít ihletet stb. Az ötletet megemlítettem az iskolaközösség gyűlésén és el lett fogadva.

Hogy fogadták ezt mások?

Voltak, akik örültek neki és voltak, akiknek kevésbé tetszett az ötlet, de ez várható volt.

Milyen érzés, hogy kéthavonta a tanulók a te cikkeidet olvassák?

Az elején nagyon izgultam a véleményük miatt, de azóta csökkent a nyomás és mindenki szeretettel olvassa.

Mire kell figyelni az újság összeállításánál?

Nagyon fontos, hogy az újság vonzó legyen az olvasó számára a színes képekkel, érdekes rovatokkal és rajzokkal. Figyelni kell a helyesíráásra, arra, hogy legyenek egyaránt magyar és szlovén cikkek is stb.

Elégedett vagy az újsággal?

Igen, mert szeretem ezt csinálni, szeretek interjúkat írni, kommunikálni az emberekkel és az embereket buzdítani az olvasásra érdekes cikkeikkel.

Nemet Tajda

A márciusi szám készítői

Énekkarok találkozója

Május 11-én Lendván a színházteremben énekkarunk részt vett az énekkarok találkozáján.

A találkozón tizenkét énekkar vett részt. Énekkarunkat tizenhat tanuló látogatja. A találkozóra sokat gyakoroltunk Mojca tanárnő vezetésével. Lendván öt dalt énekeltek el: Tücsöklakodalom, Cickom-cickom, Elindultam szép hazámbul, Jožek ima hiško és Petelinček lepo lepo poje.

A találkozón nagyon jól éreztem magamat.

Benko Eva Marija

Atletikai versenyen

Május 6-án atletikai versenyen voltam az 1. számú általános iskola pályáján Murska Sobotában.

A versenyen nagyon sok versenyző mérettette meg magát, köztük nagyon sokan, akik otthon és az iskolában is nagyon sokat edzenek. Iskolánkat három versenyző képviselte. Én a 300 méteres távfutásban. Sajnos nem értem el olyan eredményt, amilyent szerettem volna. A tizenöt versenyző közül a tizenharmadikként futottam a célba. Nagyon csalódott voltam az eredmény miatt, de az nyugtatott, hogy más sportban viszont nagyon jó eredményeket érek el.

Azt mondják, hogy nem a helyezés a fontos, hanem a közreműködés.

Žido David

Területi forgalmi verseny iskolánkon

Škaper Renato-2. mesto na področnem tekmovanju

Vendégek Magyarországról

Az idei tanévben három magyarországi iskoláról látogattak már hozzánk tanulók a Határtalanul program keretében.

Mind a három találkozón az iskolák bemutatkoztunk egymásnak. Beszéltünk a tanórak folyamatáról, bemutattuk az iskolát és környezetét, énekeltünk és táncoltunk. A bemutatkozás után kötetlen beszélgetés folyt tanárok és tanulók

között, barátkoztunk, összemértünk erőnket fociban.

Nekem az ilyen napok nagyon tetszenek. Remélem, hogy jövőre is folytatódnak.

Lainšček Lea

Pika-Poka pod goro táncverseny

Május 13-án Ugrós Táncegyüttesünk részt vett Rogaškán a 20. országos táncszemlén. A versenyen huszonöt táncsoport vett részt.

Ugrós Táncegyüttesünket hat lány látogatja, Milena tanító néni vezeti, Balaskó Enikő tanítja be a táncokat. A versenyen mi mutatkoztunk be elsőként Aki szuszog, üljön le című műsorunkkal. A szilágysámsoni összeállítás jól sikerült.

A versenyről ezüst elismeréssel tértünk haza. Nekem nagyon tetszett ez a nap.

Špilak Larisa

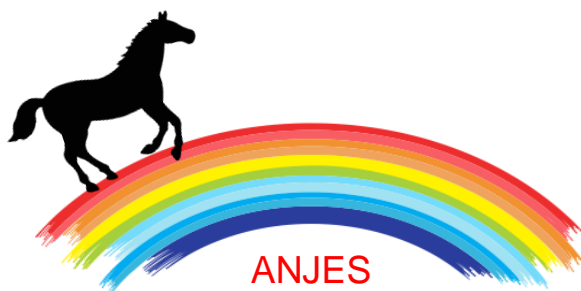
Méhészeti verseny

Május 5-én a Ptuj melletti Markovcin részt vettünk a méhészeti versenyen.

A versenyen 660 tanuló vett részt. Lunával együtt versenyeztünk. Bronz elismerésben részesültünk, aminek nagyon örültünk. A verseny után a tanító néni elvitt bennünket fagyaltozni.

Eredményünknek a hazaiak is nagyon örültek.

Novak Nina

ANJES

Sanjala sem dosti
o hitrosti.
Imela sem sestrico,
ki je gledala mavrico.

Na mavrico je konj bežal,
ampak še več je ležal.
Nad golobom je letel avto,
V rokah je držal flavto.

Alida Kiara Abraham, 4.razred

MAMICA MI VSE POSPRAVI

Mamica mi vse pospravi:
knjigice, peresnice,
zemljevide pa pozabi.
Berilo se cel čas važi.

Štefan Lazarovski, 4.razred

ŠOLA O ZGODBI

Učiteljica se prepira z Reofom,
maček posluša gramofon.
Pes vzame peresnico
in napiše pesmico.

Reof Škaper, 4.razred

Téli örömek

Januárban végre nálunk is leesett a hó.

Nagyon jól ragad, így lehet vele hógolyózni. Építhetünk belőle hóembert és iglut. A hóban nagyon jó móka játszani, ha sok van belőle, de most sajnos csak öt centiméter esett. Már évek óta nem esett sok hó.

Hóeséskor az utakat tisztítani kell, és óvatosan kell vezetni a sok hó miatt. Ez nagyon veszélyes lehet. Ha a sofőrök nem vigyáznak, könnyen elcsúszhatnak a fagyos úton.

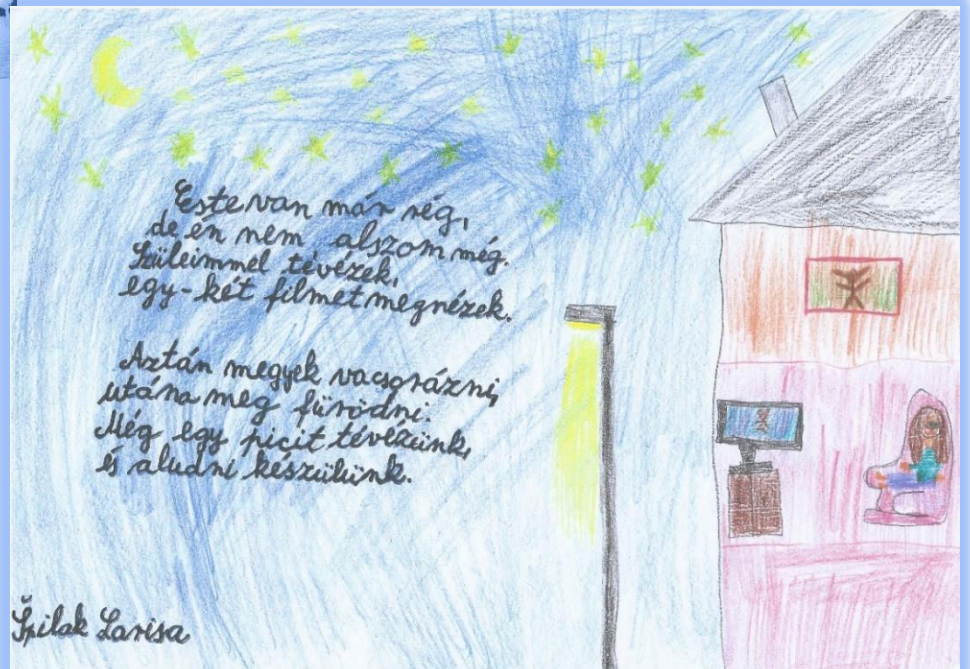
De a jégen korcsolyázni is lehet. Ez is nagyon jó móka.

Ha felmegyünk egy dombra, onnan szánkóval lecsúszhatunk. Ha pedig hegyekbe megyünk, síelhetünk. Otthon a barátainkkal hógolyózhathatunk. Ilyenkor melegen kell öltöznünk, mert különben megfázunk. Ha megfázunk, meleg teát kell innunk.

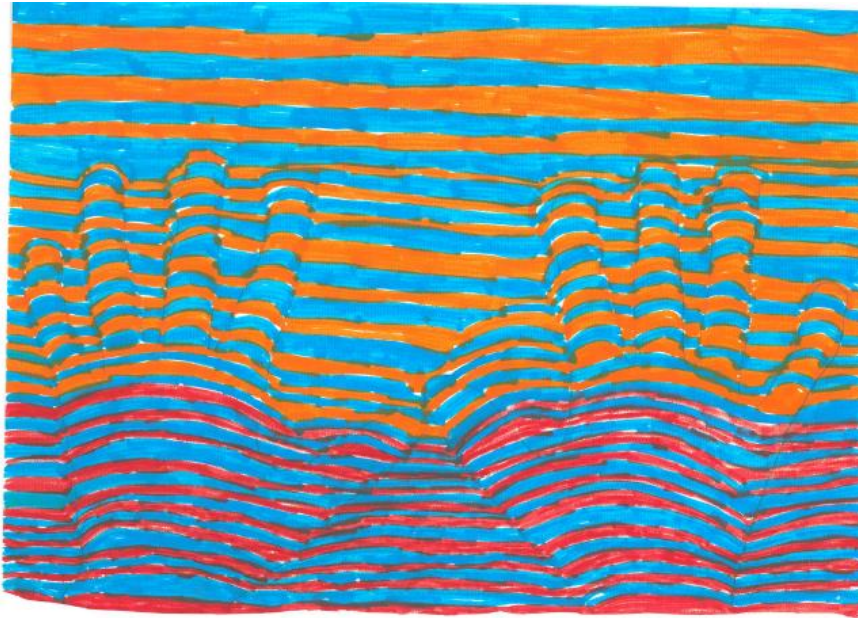

Barić Melisa, 5. osztály

Tjaša Kerčmar, 4. razred

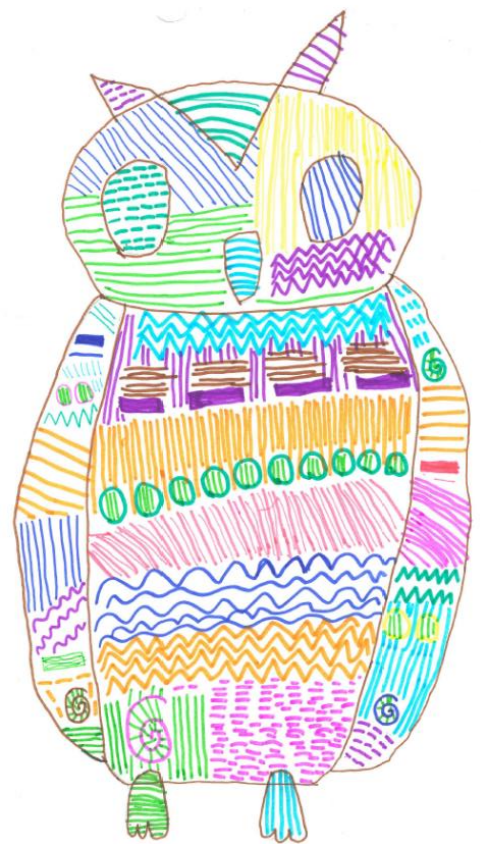

Tijan Bedič, 5. razred

Melisa Barić, 5. razred

Lukas Unger, 4. razred

Szülinapon

Matej, az unokatestvérem meghívott a szülinapjára. Nagyon örültem, hogy elmehetek. Már korán reggel elmentünk Muraszombatba, hogy megvegyük az ajándékokat. Otthon csináltam neki egy üdvözlőkártyát is. Majd elutaztunk Moravske Toplicéba, hogy felköszöntsük őt.

Ott már nagyban fojt a buli. Először bent játszottuk a Mario számítógépes játékot. Először is kiválaszthattuk, melyik játékkal játszunk. Én Peachest választottam. A játék célja az volt, hogy mielőbb ki kellett jutni a labirintusból. Mikor meguntuk a játékot, elmentünk futbalozni. Be kell vallanom, hogy Matej nagyon jól játszotta ezt a játékot. A meccs végén egyenlő volt az állás. Mert nagyon tűzött a nap, ezért bementünk fagyit enni. Majd átöltöztünk fürdőruhába, és irány a medence. Később a szülők is csatlakoztak hozzánk. Mindenki jól érezte magát. Estefelé kint tüzet gyújtottak és szalonnát süttek. Vacsora után sajnos haza kellett menni, mert már későre járt.

A szülinapon nagyon jól éreztem magam, és remélem, hogy jövőre is meghívnak. Ez volt a legjobb szülinap.

Balajc Anastazija, 6. osztály

Kedves Mama!

Tegnap egy családi jóbarát szülinapját ünnepeltük a pártosfalvi vadászházban. Larisával csatlakoztunk a kisebb gyerekekhez, elmentünk velük a virágos domboldalra. Sokat futkároztunk, erdei szamócát is szedtünk. Nagyon finom volt. Majd abban versenyeztünk, ki tud legmeszebb ugrani a partról. Elég veszélyes volt, le is horzoltam a térdem.

Később sétálni mentünk, egy darabon Samantát a hátamon vittem. Mikor visszaértünk, felmáztunk a kerítésre. Nejsát a kicsik lezökték, de nem lett nagyobb baj. Majd fogócskáztunk a mezőkön, ahol én elestem és összekentem az új ruhámat. Nem kaptam érte dicséretet. Sötétedéskor ijeszgettük Samantát, hogy a pincében farkas lakik. Ő ezt el is hitte.

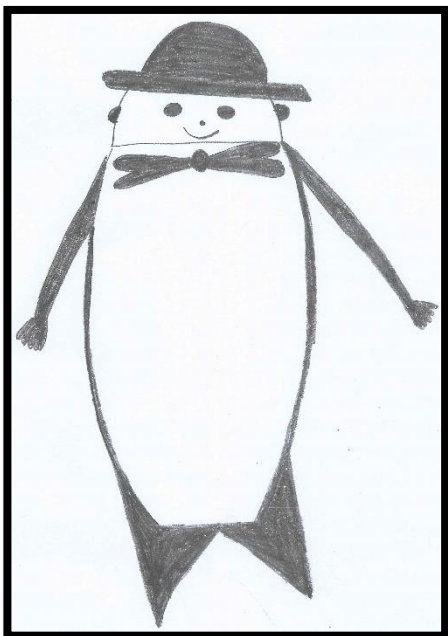
Nagyon jó volt.

Édesanyám megengedte, hogy a szünidőben egy hetet nálad tölthetek. Már alig várom.

Sok puszit küldök,

Melisa

Barić Melisa, 5. osztály

A ganajtúró bogár
Barić Melisa, 5. osztály

OLVASMÁNYÉLMÉNYEINK RAJZOKBAN

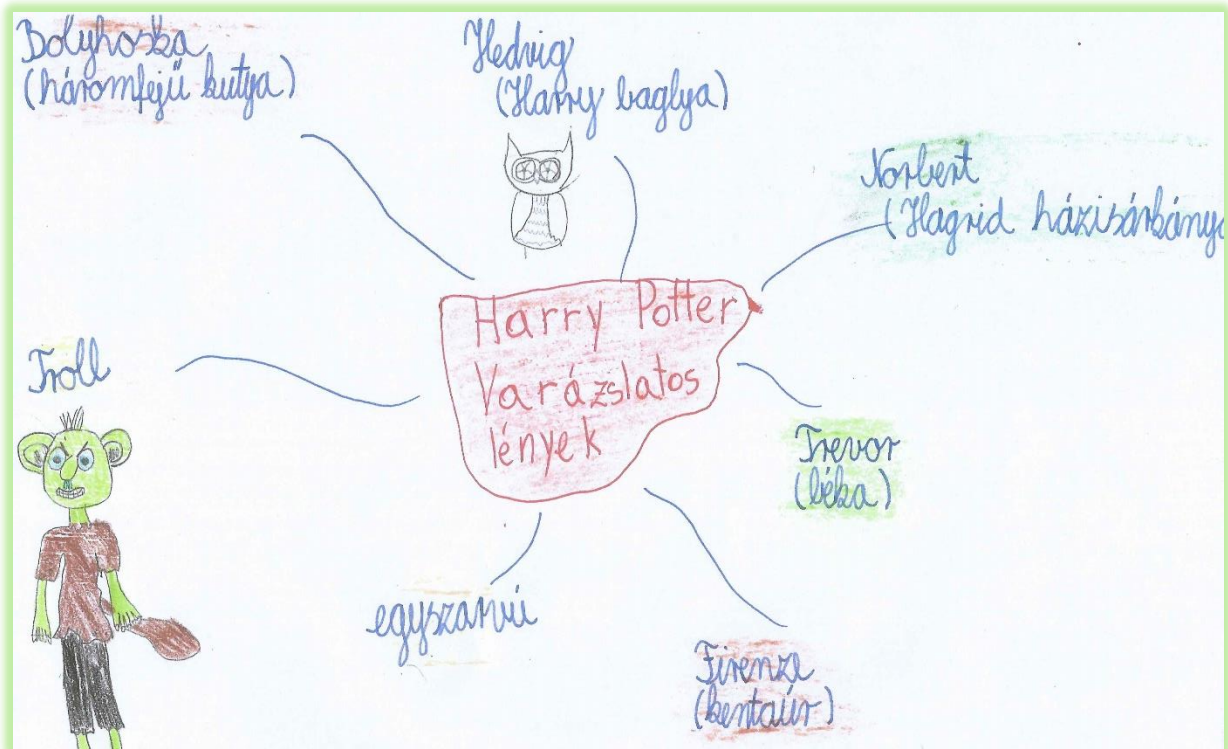
János vitéz
Könye Mišel, 6. osztály

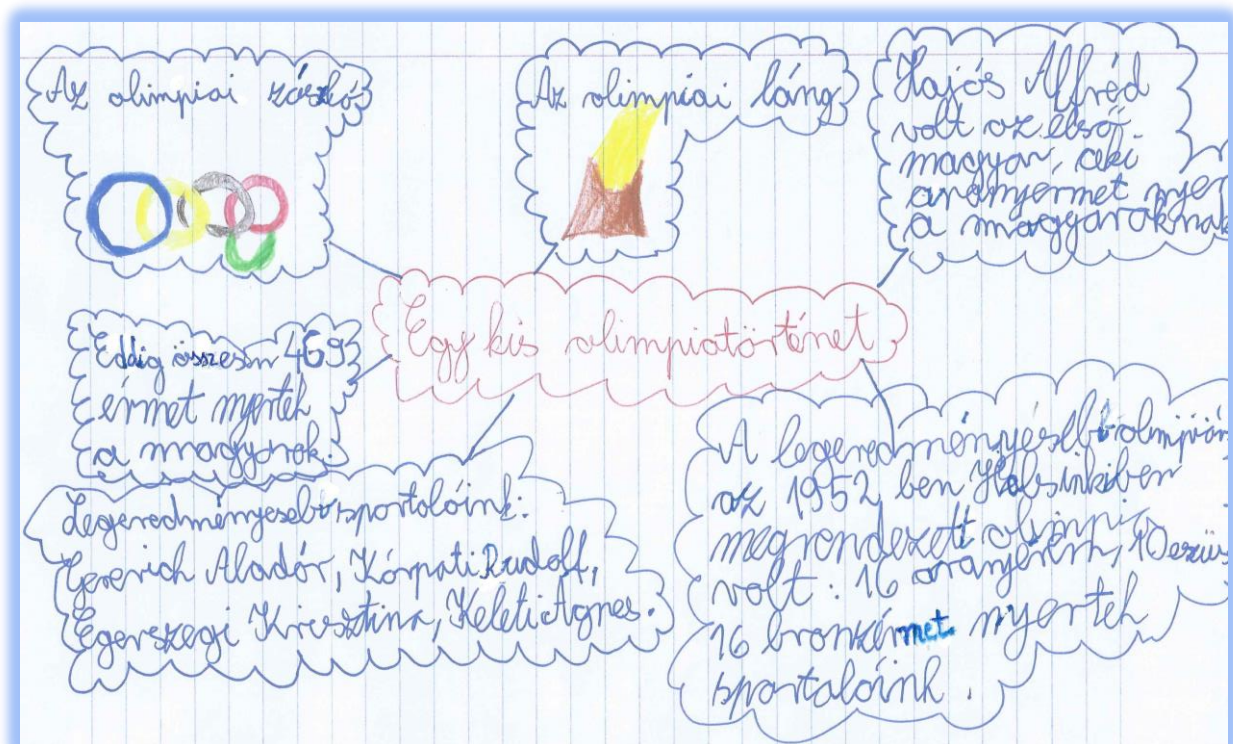
A bolond falu
Benko Eva Marija, 6. osztály

Süsü elköltözik
Abraham Alida Kiara,
4. osztály

Balajc Anastazija, 6. osztály

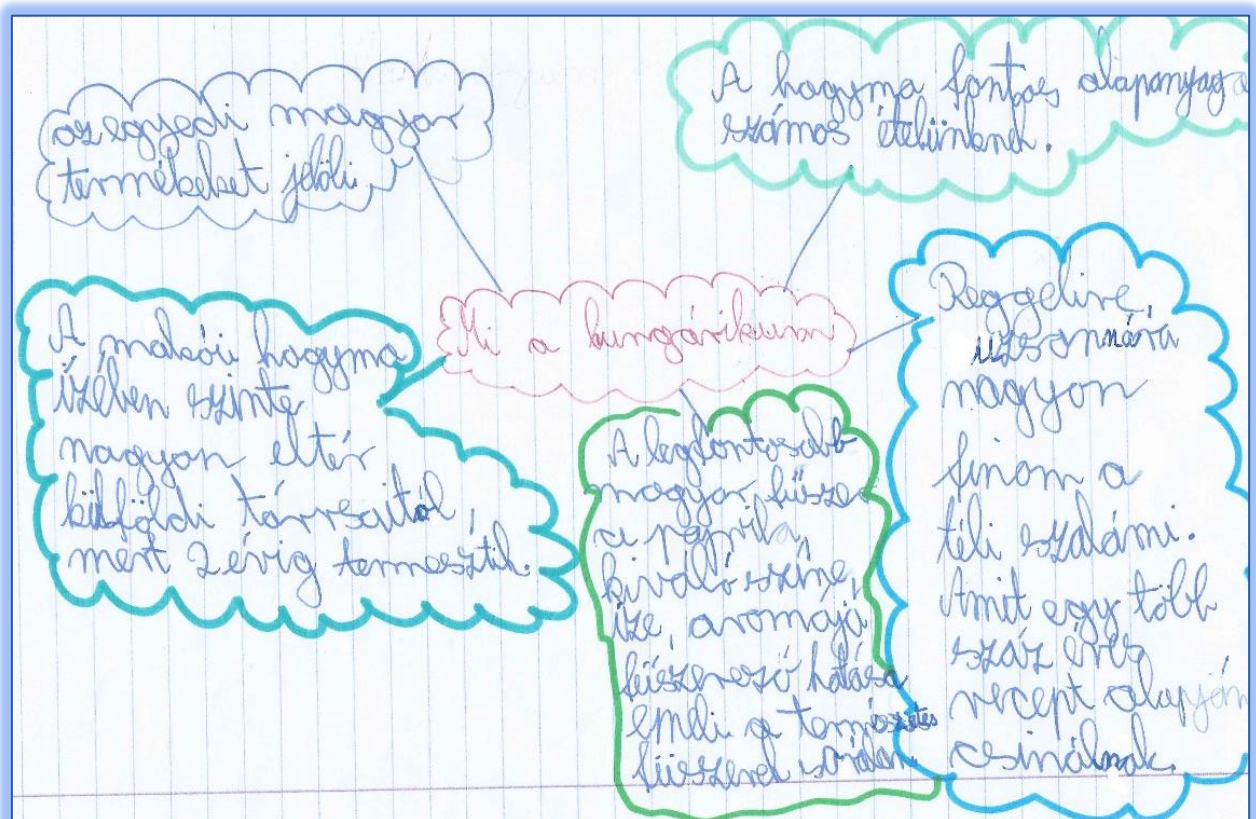

Barić Melisa, 5. osztály

KÖZMONDÁSOK SZÓLÁSOK

1. Ki korán kel, aranyat lel.	1. Hét ágra süt a nap.
2. Aki át mond, mondjon b-t is.	2. Nyomja az ágyat.
3. Nincsen ember hiba nélkül.	3. Ágynak dől.
4. Hallgatni arany.	4. Felkopik az álla.
5. Gyakorlat teszi a mestert.	5. Leesik az álla.

Bočkorec Miša, 6. osztály

Barić Melisa, 5. osztály

Moja vzornica, Ariana Grande

Ariana Grande je ameriška pevka in igralka, ki se je rodila 26. junija 1993 na Floridi, v ZDA. Ariana glasbena kariera se je začela s pesmimi, ki jih je posnela za serijo Victorious. Njen široki razpon glasu večkrat primerjajo s pevko Mariah Carey. Z albuma je izdala dva hit singla Problem in Break Free. Pojavila se je tudi v drugih gledaliških, televizijskih in filmskih vlogah ter posojala glasove likom v animiranih risankah in filmih. Leta 2014 je postala izvajalka z največ singli, ki so se uvrstili med top 10. pesmi na lestvici Billboard Hot 100. Trenutno ima izdane 3 studijske albume.

Naslovi njenih pesmi:

- Into You,
- Focus,
- Break Free,
- Dangerous Woman,
- Problem,
- Santa Tell Me ...

Meni sta izmed teh najljubši Focus in Dangerous Woman. Ariana mi je všeč, ker je mlada, lepa in zelo uspešna. Njen glas je omamen.

Ksenija Pucko, 6. razred

Moj vzornik, Leonardo DiCaprio

Leonardo DiCaprio je rojen 11. novembra leta 1974 v Hollywoodu V ZDA.

Leonardo je svojo pestro kariero začel s filmom »The New Lassie«. Med zvezde se je povzpел s filmom Titanic (1997). Igral je v številnih filmih, npr.:

- The wolf from Wall Street
- The great Gatsby
- Catch me if you can
- Titanic
- The Revenant

Leonardo ni le moj najljubši igralec, temveč tudi moj vzor. Zdi se mi zelo talentiran na področju igre, saj ne le jaz, tudi številni drugi so mnenja, da je eden izmed najboljših igralcev na svetu. Letos kot piko na i je za svoje odlične igralske sposobnosti dobil oscarja za najboljšo glavno vlogo v filmu The Revenant (Povratnik). Za oscarja je bil nominiran že mnogokrat, prav tako za vlogo v The wolf of Wall street. Leonardo je znan tudi po tem , da je uradno drugi največji ženskar na svetu. Trenutno je samski in je borec proti onesnaževanju Zemlje. Živi v luksuznem stanovanju v New Yorku , ki je pretežno zgrajeno iz sonaravnih materialov, ustanovil pa je tudi okoljevarstveno fundacijo. Vozi hibridni avtomobil in zagovarja nakup okolju prijaznih izdelkov.

Nina Novak, 8. razred

A foci

A focihoz egy labdára és kétszer tizenegy játékosra van szükség. A világon nagyon sok futbalcsapat létezik. Minden év végén a legjobb játékos megkapja az aranykupát.

A foci szabályai:

A játékosoknak a labdát nem szabad kézzel megfogni. Csak a kapus, aki a gólban áll, foghatja meg.

A szögletűgást a pálya sarkából kell rúgni.

A szabadrúgást viszont a pálya bármely részéről, onnan, ahol a szabálytalanság történt.

A tizenegyest nehezen lehet kivédni, mivel nagyon közletről tizenegy méterről rúgják, és itt a védőjátékosok nem védhetnek, csak a kapus.

Szabálytalanság akkor történik, ha egy játékost egy másik játékos szabálytalanul próbál leállítani.

A világ legjobb játékosai: Lionel Messi (FC Barcelona), Christian Ronaldo (FC Real Madrid), Manuel Neuer (FC Bayern München).

A foci nagyon érdekes játék, és milliós rajongótábora van.

A szlovénok legjobb csapata az FC Maribor.

Oblak a legjobb kapus a világon.

Horvat Mitja

TALÁLKOZUNK FRANCIAORSZÁGBAN!
#CSAKEGYUTT

KAPUSOK	VÉDŐK	KÖZÉPÁLYÁSOK	TÁMADÓK	
Király Gábor Dibusz Dénes Guádál Péter	Bese Bambergs Ficó Attila Guzmics Richárd Juhász Roland	Kádár Tamás Kothut Mihály Lang Ádám Elek Ákos Gera Zoltán Kleinheister László Lovrencsák Gergő	Nagy Ádám Pintér Ádám Szteiber Zoltán Bóde Dániel Dzsudzsák Balázs Németh Krisztián	Nikolics Nemanja Piskin Tamás Szalai Ádám

A STÁB
Andreas Möller - másodedző
Róger Gálvez - kapusedző
Szelei Zoltán - másodedző
Holancs Zoltán - erőltető edző
Vábor Móra - edzői edző
Mészai Gábor - másodedző
Dr. Páncs Gergely - csapatorvos
Dr. Pók Péter - csapatorvos
Holmai Tamás - fizioterapeuta
Vigh Bambergs - fizioterapeuta
Fehér József - fizioterapeuta
Reinhard Márk - fizioterapeuta
Hegyesi László - tápláléktudós
Szabó Gergő - szoftőrök
Tóth Attila - csapatmenedzser

Bernd Storck
szövetségi kapitány

AUSZTRIA | 2016/06/14. 18.00
Stade de Bordeaux

IZLAND | 2016/06/18. 18.00
Stade Vélodrome

PORTUGÁLIA | 2016/06/22. 18.00
Stade de Lyon

A magyar csapatnak sok sikert kívánunk az eurólabajnokságon.

Čarobni svet

Pred davnimi časi je živel ena 12-letna deklica z imenom Sara. Nekega dne je šla Sara na sprehod, ustavila jo je deklica, ki je bila v bistvu čarovnica Lila. Imela je začarana ušesa, medvedjo kožo, dolg vrat kot žirafa, noge pa tako male kot miška. Ko je šla naprej po potki, je padla na glavo, padla je v luknjo, ki je bil vhod v čarobni svet. Sara ni mogla vstopiti, ker ni bila izmišljena, ni imela čarobnih moči. Ko je šla Lila v čarobni svet, je Sara smuknila za njo. Ko je prišla v drugi svet, je naenkrat vedela leteti in čarati. Lila in Sara sta postali prijateljici. Lila je odpeljala Sara v gozd, kjer sta živel kraljica Glorija in kralj Rok. Kralj Rok je bil zelo kosmat, kraljica Glorija pa zelo lepa. Za Sara je bilo to čudovito doživetje, saj je do zdaj kralje in kraljice poznala samo iz pravljic. Sara, Lila, kraljica Glorija in njena prijazna hči Anabella so se napotile v »šoping«. Sara in Lila sta dobili vse stvari zastonj. Čarovnica Lila in Sara sta si kupili zelo lepo obleko, s katero sta leteli. Princesa Anabella si je kupila 20 oblek in 10 parov hlač, toda kljub temu je ostala skromna. Vprašala je Sara, če bi bila njena zaupnica in najbližja prijateljica. Do polnoči so plesali in se zabavali, potem so šli spat. Sara je dobila od princese Anabelle krilo, kos torte, čarovnica Lila pa ji je podarila muco, ki je znala leteti in čarati. Naenkrat je Sara padla v luknjo in tako pristala doma. Mama jo je vprašala, od kod ima vse te reči, toda Sara je bila raje tiho, saj je vedela, da ji mama ne bo verjela niti besede. Legla je v posteljo in utonila v spanec.

Eva Marija Benko, 6. razred

A három jó barát

Amikor kutyaszánnal odaértünk Nanukékhoz, már besötétedett. Nanukéknak nem iglujuk, hanem egy kis ház volt, de ott is jó volt aludni. Reggel fagyttunk, amit Nanuk anyukája készített nekünk. A reggeli után elhatároztuk, hogy körbeutazzuk kutyaszánnal a környéket. Útközben láttunk iglukat, jeges tavakat és más csodaszép dolgokat. Másnap megegyeztünk, hogy meglátogatjuk a helybeli múzeumot. Ott sokmindent megtanulhattunk az eszkimókról. Még egy halászcsónak szimulátorba is beülhettem. Másnap Nanuk anyukájának segítünk főzni mindenféle hal ínyencségeket. Délután úgy döntöttünk iglut készítünk. Sajnos sötétedésig nem tudtuk befejezni. Másnap elkészült, és a következő éjszakát már bent töltöttük. Nagyon élveztek.

Barić Melisa, 5. osztály

Bozsek

Hol volt, hol nem volt, volt egy réce, Bozsek. Egyszer elment a patakba fürödni. A patak olyan mély volt, hogy nem mert bemenni. Ezért haza ment. Megkérte

Flugdutel, a kakast, hogy menjen vele. A kakas készségesen vele tartott.

Megérkeztek a patakhoz, és Flugdutel azonnal bement a patakba. De mindjárt az elején bentmaradt a sárban. Bozsek mindjárt a segítségére sietett, de nem tudta kihúzni. Ezért segítségül hívta... Közösen aztán sikerült Flugdutelt kihúzni a sárból. Bozsek a patakban még fürdött egyet. Így múlt el Bozsek félelme a paktól.

Horvat Mitja, 6. osztály

A kolozsvári bíró
Abraham Alida Kiara

PIJAČE

Nekoč je Radenska šla v Radence. Srečala se je z Oro. "Dober dan Radenska," je rekla Ora. "Kaj delaš?" je dodala. Radenska ji je navdušeno odgovorila: "Pijem Radensko". Odšli sta naprej. Srečali sta se s Fanto, ki ju je pozdravila. Nato so vse tri šle veselo naprej. V Mariboru so se srečali s Cockto, ki jim je povedala, da je v Sparu rodila polliterske Cockte. V Nemčiji so se srečali s Kokakolo, ki jim je dejala: "Predsednica ima velike težave." Ta novica se jim je zdela zelo smešna. Zagledali so še Red Bull, ki se jim je pohvalil: "Zmagal sem na dirki Formule 1." Vsi so mu iz srca čestitali. V Hamburgu so zagledali Laško, ki jim je odvrnil: "Še vedno sem Zlatorog."

Horvat Mitja, 6. razred

Obeležili smo dan strpnosti

Kaj je strpnost? Pri sošolcih sem našla številne odgovore. Vsak jo razume in si jo razlaga po svoje. Pa naj naštejemo nekaj odgovorov: Strpnost pomeni, da če nekdo govori, mu ne skačeš v besedo, da se ne prerine pred babico, ki težko vstopi na avtobus, ampak jo počaka, morda ji celo pomaga, da se pogovarjamo, v igro vključimo tudi drugače govoreče otroke, otroke drugačne polti. Če pogledamo okrog nas, je vsak drugačen, vsak ima rad nekaj drugega, a v tej drugačnosti najdemo tudi veliko skupnega.

Sama obiskujem šolo, ki je dvojezična, kar pomeni, da pouk poteka v dveh jezikih, v madžarskem in slovenskem, da se učenci na hodnikih pogovarjamo v obeh jezikih, da tudi odgovarjamo učitelju v tistem jeziku, kateri nam je bližji oz. v katerem se lažje izražamo. Za učence in zaposlene na šoli lahko povem, da živimo v strpnosti, saj sprejemamo oba jezika, vključujemo v pouk tudi tuje jezike. V tem šolskem letu obiskujejo prvič našo šolo tudi učenci iz sosednje države Madžarske. Te učence vozijo v šolo starši. Tudi za te starše lahko povemo, da so strpni, saj sprejemajo naše navade, naš način življenja in nenazadnje tudi naš jezik, katerega se vzporedno s svojimi otroki tudi učijo. Kljub temu, da so ti učenci iz druge države in na začetku niso vedeli niti besedice v slovenščini, so se vključili v življenje na šoli, kjer se igrajo, učijo, ustvarjajo z vrstniki, med katerimi so tudi taki, ki večinoma govorijo slovensko.

Želela bi si, da bi strpnost, taka, kot je prisotna na naši šoli, živel povsod.

Gloria Könye, 6. razred

Műszaki napunk volt

Május 12-én elutaztunk Ratkovciba a Goricki rajba, ahol ismerkedtünk a magánvállalat munkájával. Valentina, a főnökasszony fogadott bennünket.

A napunk célja az volt, hogy ismerkedjünk a sajt elkészítésével. A tanító néni segítségével megoldottunk egy feladatlapot, amelyen a termelésről és a fogyasztásról volt szó. Mindenki mondott egy gondolatot ezzel kapcsolatosan. Amikor elkészültek a feladatok, Valentina asszony hozott egy nagy edényben tejet. Elmondta, hogyan kezdődik a sajt elkészítésének a folyamata. Utána körülvezetett bennünket a helyiségekben. Először megnéztük, hol és milyen edényekbe gyűjtik a tejet, majd a sajtárolót, ahol érettek a sajtok. Következett az uzsonna, ami sajtkrémés kenyér volt. Várt bennünket már a nagy edény, amelyben kellett keverni, ami benne volt. Mindenki próbálkozott ezzel. Elég jó érzés volt számomra. Ez után leszűrtük a tejet, ami megmaradt, pedig kis edényekbe raktuk. A masszát forgatás közben egyre keményebbé tettük. Majd kezet mostunk és összecsomagoltunk. Én megköszöntem a néninek az érdekes napot, elköszöntünk és elindultunk gyalog az iskola felé.

Ezen a napon jól éreztem magam, mert részt vehettem a sajt elkészítésének folyamatában.

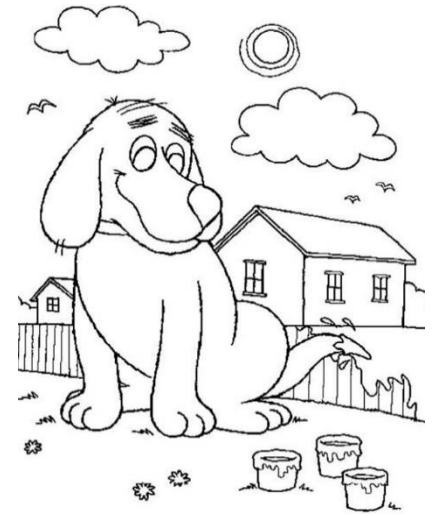
Könye Gloria, 6.osztály

Mačka Rozika in pes Bobi

Mačka Rozika je nekega dne prišla v hišo, kjer je iskala mesto, kamor bi se lahko skrila pred svojim prijateljem, psom Bobijem. Igrala sta se namreč skrivalnice. Vstopila je v

eno sobo. Odločila se je, da se bo skrila v omaro. Pes se je takoj pritihotapil za mačko. Iskal jo je in iskal, toda ni je mogel najti, zato je prišla iz omare. Hitro sta se

pričela dolgočasiti, zato sta se odločila za sprehod. Med potjo sta srečala prijatelja Grizlija, ki je bil zelo vesel. Imel je rojstni

dan, star pa je bil 17 let. Mački in psu je bilo zelo neprijetno, saj mu nista upala voščiti za rojstni dan brez darila. Rekla sta mu: »Greva v trgovino, morava nekaj nujno kupiti:« V trgovini sta kupila sir, salamo, čarobni napoj in zamrznjeno banano. Vse to sta odnesla na Grizlijev dom. Pripravili so veliko praznovanje. Bilo je ogromno hrane, pijače, prijateljev pa tudi. Ko sta šla Rozika in Bobi nazaj proti domu, je začelo deževati. Po poletni nevihti sta videla tudi mavrico po imenu Kiki, ki je letela proti nebu. Vse je bilo zelo nenavadno. Konji, ovce, koze in prašiči so letali po nebu brez razloga. Zavpila sta živalim: »Pridite dol.« Prišle so, a izkazalo se je, da niso imele lastnika. Odločila sta se, da živali odpeljeta na bližnjo kmetijo. Po opravljenem dobrem delu sta se odpravila domov. Bila sta zelo zadovoljna.

Ksenija Pucko, 6. razred

Jogi in Jogilina

Predavnimi časi je bil en park, v katerem so živeli medvedi, ki so radi kradli košare za piknik. Posebno Jogi jih je rad kradel.

Nekega dne je Jogi zavohal, da so ljudje prinesli eno zelo veliko košaro s sladkarijami, sendviči, sadjem in zelenjavo. Ko jo je hotel ukrasti košaro, je zagledal čudovito medvedko in se takoj zaljubil vanjo. Vprašal jo je: »Kako ti je ime?" Medvedka mu je odgovorila: »Ime mi je Jogilina, pa tebi?" Jogi ji je odvrnil: »Ime mi je Jogi.« Začela sta se spoznavati in izkazalo se je, da sta počela podobne vragolije, npr. odnesla sta ljudem košare za piknik in jih obmetavala s paradižniki. Naslednji dan se je Jogi ponovno odpravil nekomu ukrasti košaro za piknik. Ko je prišel domov, je zagledal namesto Jogiline gospoda Dihurja. Jogi se je tako ustrašil, da je zbežal iz brloga in nato sta z Jogilino, ki je pravkar prišla s sprehoda, zaletel,. Tako sta se zaletela drug v drugega, da se je cela Zemlja zatresla. Ko sta prišla k sebi, Jogi ni prepoznal ničesar okoli sebe. Jogilina je bila zelo zaskrbljena in ga je hitro odpeljala k zdravniku. Zdravnik Gorila je pregledal Jogija in je rekel: »Jogi ima izgubo spomina,« ter se spomnil, da pozna zdravilo za to bolezen. Vzel je iz hladilnika zmrznjeno banano in Jogija udaril z njo po glavi. Jogi je ozdravel in z Jogilino sta šla domov. Zjutraj je Jogilina šla nabirat gozdne sadeže za smuti. Zaman jih je iskala, ker jih je že koza Roza pojedla. Jogilina je odletela s svojo letečo preprogo v džunglo po kokose, banane in kivije. Ko se je vrnila domov, je iz sadežev naredila smuti. Jogi je vzljubil Jogilino. Odločil se je, da ji bo podaril dragocen prstan s pravim diamantom, ter jo zaprosil za roko.

Poročila sta se in odletela z letečo preprogo na medene tedne, na Havaje. Jogi in Jogilina sta dobila tri male medvedke in živeli so srečno do konca svojih dni.

Anastazija Balajc, 6. razred

A II. Szombathelyi Diákkarneválon

Május 28-án Szombathelyre utaztunk. Nemrég voltak az iskolánkon tanulók Szombathelyről, ők hívtak el minket az ottani diákkarnevára.

Amikor odaértünk, már javában zajlott az élet a városban. Először ruhapróbára mentünk, ahol végül minden lány tőlünk egyformába öltözött. Rajtunk kívül még 14 általános iskola és 5 középiskola vett részt a rendezvényen. Általános iskolások a kézműves játékokkal kezdtünk, a középiskolások pedig a sportjátékokkal. Kipróbáltuk a mozaikrakást, amit 14 perc alatt ki is raktunk, ami jó időnek számított. Próbálkoztunk Szent Márton báb készítésével is, amire szintén jó pontszámot kaptunk. Néhányan épületeket rajzoltak, néhányan sírkőt faragtak stb.

Ebéd után mi kerültünk a sportjátékokhoz, ahol nagyon jól éreztük magunkat. Jó csapat voltunk, látszott a csapatszellem, hogy kedvvel

csinálunk mindent. Volt libafutás, zsákbanfutás, íjászat stb. A végén következett az eredményhirdetés. Helyezést sajnos nem értünk el, de szép emlékeket és élményeket szereztünk magunknak .

Ezzel még mindig nem ért véget a nap, hiszen ezután felvonultunk rómakori ruháinkban és zászlóinkkal a városban. A főtéren megálltunk, ahol néhány lány ugróköteles és hastáncos mutatvánnyal lépett fel.

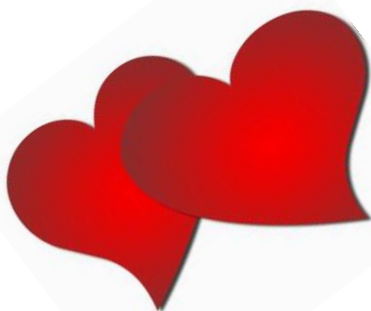
E napot mindenki élvezte és reméljük, hogy jövőre is elmehetünk.

Abraham Sarah, 8. osztály

Ljubezzen

Kaj je to ljubezen,
a je to kakšna bolezen?
Naporno je, če se
ti kdo ves dan po mislih
sprehaja,
glava te boli, srce ti močno
razbija.

A vsak ne trpi,
ampak se veseli.
Kajti njegova ljubezen je
srečna
in zato bo tudi večna.

Sebastjan Poredoš, 7. razred

Ljubezzen – bolezen

Ljubezen – bolezen?

Ljubezen je bolezen.

Ko si zaljubljen,
se postavi vse na glavo.

Ljubezen, ljubezen ...

Vse je kot huda bolezen.

V šoli je vse drugače,
nihče ne peče pogače.

A vseeno je vse na glavi,
kot po navadi.

Ljubezen je lepa,
včasih tudi slepa.

Človeka naredi srečnega.

Luna Sara Kalamar, 7. razred

Ko se čustva spremenijo v ljubezen

Zavedno bi bilo bedno brez nje ...

Ko zagledal jo bo,
počila iskra v srcu bo

in s tem treznega razmišljanja ter potrpljenja konec bo.

Ko zagledal jo bo,

nežno ji rekel bo:

Nebo je modro,

vrtnice rdeče,

tvoja lepota goreča od sile žareče.

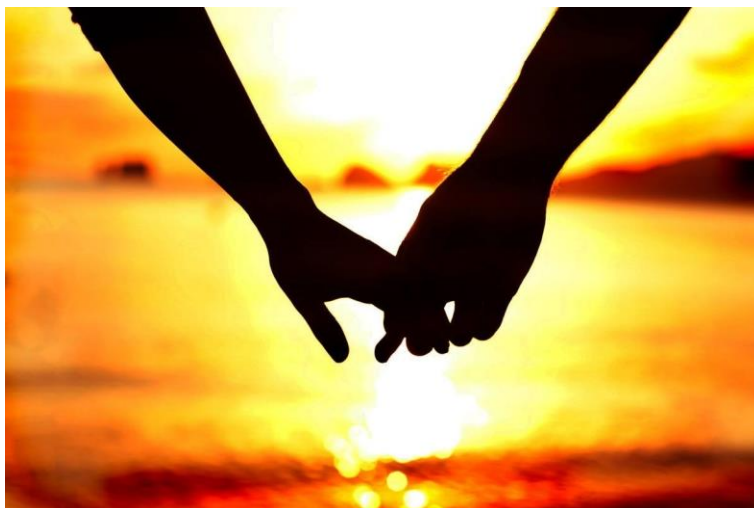
Ljubezen je brez meja,

to sta onadva dokazala,

ko se neskončno ljubita,

in ju različna polt ni ovirala.

Nina Novak, Sarah Abraham, 8. razred

Strpnost

Dan za dnem se poslavlja, leto gre proti koncu. Naši dnevi so lahko povsem običajni, katerih se velikokrat niti ne spomnimo. Nekaterne dneve pa so obrisali dogodki, ki je ne pozabimo. Obrisal so jih tako lepi, kot žal, tudi slabši, manj prijetni.

Običajen dan...Kot sopotnica sedim v avtu in poslušam hupanje številnih vozil. Ob tem se mi porodi misel o temi, o kateri smo se pogovarjali v šoli. So šoferji, ki preganjajo voznika, ki ni v prvi sekundi ob zeleni luči speljal, strpni? In še v istem trenutku brskam po spominu in iščem primere strpnosti oz. nestrpnosti. So otroci, ki iz svoje družbe izločijo priseljence, Rome samo zaradi neznanja našega jezika, barve polti, različnih navad, strpni?

Ob preverjanju pomena besede strpnost ugotovim, da jo razumemo. Ali jo tudi živimo?

Če pogledam okrog sebe, velikokrat zasledim nestrpnost. Nenazadnje tudi v razredu, ko se ne poslušamo, govorimo drug čez drugega, ne dovoli različnih odgovorov, vskočimo v besedo sošolcu, ki je svoje razmišljanje začel drugače kot smo si ga zamislili mi. V današnjem hitrem tempu življenja se velikokrat zgodi, da gredo besede sogovorca mimo nas. Poslušamo ga, ampak ga resnično ne slišimo, saj mislimo na druge stvari, kaj nas čaka, kaj bomo počeli popoldan ... In v tem tempu življenja imamo velikokrat občutek, da so svet prevzeli računalniki, telefoni... Če se usedemo s prijatelji na pijači in opazujem okolico okrog sebe, velikokrat opazim, da tudi na pijačah ni več pogovora, ampak vsak brska po svojem telefonu. Oseba, ki povabi prijatelja na kavo in je neprestano na telefonu, po mojem mnenju ne izkazuje spoštovanja. Svet je res hiter ter moderniziran. Kako daleč bomo spustili aparate in tehnologijo v našem življenju? Meje si moramo postaviti sami, sami se odločiti, kako izkazovati spoštovanje, strpnost ... Nestrpnost pa ni samo okrog nas. Prisotna je po celem svetu. Nesprejemanje različnih ver, kultur lahko privede v takšne ali drugačne spopade, v katerih so največkrat žrtve nedolžni ljudje.

Bodimo strpni, znajmo se poslušati in slišati, počakajmo, če kdo ne odreagira v trenutku. Besedo strpnost tudi zaživimo, kajti dejanja velikokrat pomenijo več kot besede.

Sara Luna Kalamar, 7. razred

Konflikt

Nina je svoji mami obljubila, da bo hitro nazaj iz diska, saj je tja šla s prijateljico. Zelo že zamuja, kar njeno mamo spravi v jezo.

Nina (tiho se pritihotapi v hišo, ne da bi jo mama opazila).

Mama (*sliši korake*): **Hm, le kdo pa hodi po hiši ob tej pozni uri (nemoteno se ozre nazaj v televizijo.....zaspi).**

Nina (*po tiho se preobuva, ko ji po nesreči pade telefon iz roke*): **Upam, da me mama ni slišala.....še sreča (šušlja).**

Mama (*ob padcu telefona na tla se predrami in odide v predsobo, kjer zaloti Nino, ki se vrača iz diska zelo prepozno*): **Nina, ja kaj pa počneš ob tej pozni uri? Sedaj si pa še to upaj reči, da si komaj sedaj prišla domov!**

Nina: **Eh, pa dej mami no.....super muzko so mel v disku.....res se ji nisem mogla upreti.**

Mama: **Aja? In to je zate opravičilo? Sploh veš kolko je ura?**

Nina (*si sproti izmišljuje, kako se bo uprla mamini kazni*): **Jaaaa no, pa sej veš, kako je, ko si v disku.....plešeš z enim, plešeš z drugim in čas mine. Pa ja me ne boš zdej kaznovala, no?!**

Mama (*besno*): **A da te ne bom kaznovala? Kaj pa misliš?**

Nina: **Ne razumem, zakaj me moraš zmeraj kaznovati.....in potem še take: ni računalnika, ni televizije blablabla....na živce mi greš.....**

Mama (*glasno govori, skoraj se že dere*): **Jaz ti grem na živce? Ti si pa meni že vse živce požrla!**

Med mamo in Nino se še dolgo gnete prepir zaradi Nininega poznega prihoda domov.

Mama: **No, naj ti tokrat bo.....spregledam to urico in pol, ki si zamudila, ampak vedi, da je to danes zadnjič ...**

Nina objame mamo in skupaj odhitita gledat televizijo.

Moje življenje

Beseda življenje ima zame v obdobju odraščanja zelo velik pomen. Sedaj, ko končujem osmi razred, se mi iz dneva v dan ob vprašanju »Kaj postati v življenju?« v glavi pojavi velik vprašaj. Nekoč, še v vrtcu, je bila zame težka odločitev, ali obleči modro ali rumeno majico. Sedaj opažam, da so v življenju veliko bolj pomembna vprašanja od odločitve o barvi majice. Včasih se zamislim tudi nad tem, kaj bo nekoč, ko bom že odrasla, kakšno družino si bom ustvarila. Ali bo moje življenje lepo ali manj lepo. Včasih bi najraje imela časovni stroj, da bi lahko potovala v preteklost in popravila napake ter ljudem povedala, da mi je žal. Spet drugič pa bi potovala v prihodnost, da bi si lahko ustvarila čim lepše življenje v prihodnosti. Včasih jamram kot medved, da se moram učiti, a nikoli zares ne pomislim, kako sem lahko srečna, da imam streho nad glavo in topel dom. Razmišljam tudi o preteklosti, prihodnosti, a nikoli o sedanjosti. In potem se vprašam, zakaj o sedanjosti, ki mora biti zame najpomembnejša, nikoli ne razmišljam. Vedno se prepustim toku dogodkov, naj se zgodi, kar se bo zgodilo, oziroma, kar se mora zgoditi. Ob tem se mi pojavi še eno vprašanje: »Kako si bom lahko ustvarila lepo prihodnost, če vedno živim iz dneva v dan.?« Ne vem.

A upam, da bom nekoč, ko bom že končala šolo in bom imela svojo družino, velikokrat in še večkrat kot sedaj pomislila na prihodnost iz dneva v dan in da bom znala razmišljati tudi teden dni naprej. Res, da mi sedaj še ni treba toliko razmišljati o prihodnosti, a zavedam se, da bo to v prihodnosti zelo pomembno, glede na obveznosti, ki jih bom imela. In vem, da si bom znala obveznosti zelo dobro načrtovati in opravljati iz dneva v dan.

Lea Lainšček, 8. razred

JUTALOMKIRÁNDULÁS

Április 21-én és 22-én jutalomkirándulásra mentünk. Ezt a magyar nyelvi versenyeken elért dobogós eredményeinkkel érdemeltük ki.

Iskolánkról öten vettünk részt rajta.

Először Esztergomba érkeztünk, ahol megtekintettük az ottani székesegyházat, ami nekem nagyon tetszett. Estefelé átmentünk Szlovákiába fagyizni.

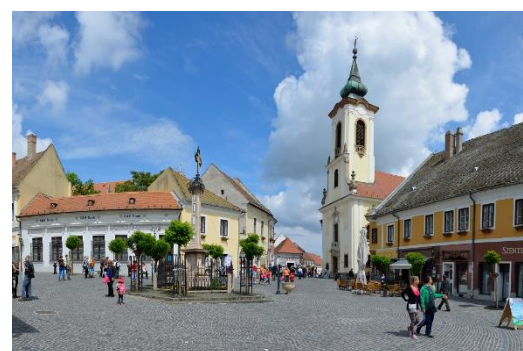

Este 20.00 óra körül Visegrádra, a szálláshelyünkre érkeztünk, ahol elfoglaltuk a szobákat. Ott már várt bennünket a finom vacsora és a tiszta és rendezett szoba. Öten voltunk egy szobában.

Másnap reggel teli új elvárásokkal ébredtünk, hisz még egy egész nap volt előttünk.

Megreggeliztünk és elutaztunk Mátyás király palotájához. Az út nagyon partos volt. De amikor megérkeztünk a palotához, csodálatos kilátás tárult elénk.

Délután Szentendrére utaztunk, ahol a Dunaparton sétálhattunk.

A program végén egy kis szabadidő következett. Bementünk egy könyvesboltba, ahol könyveket vásároltunk.

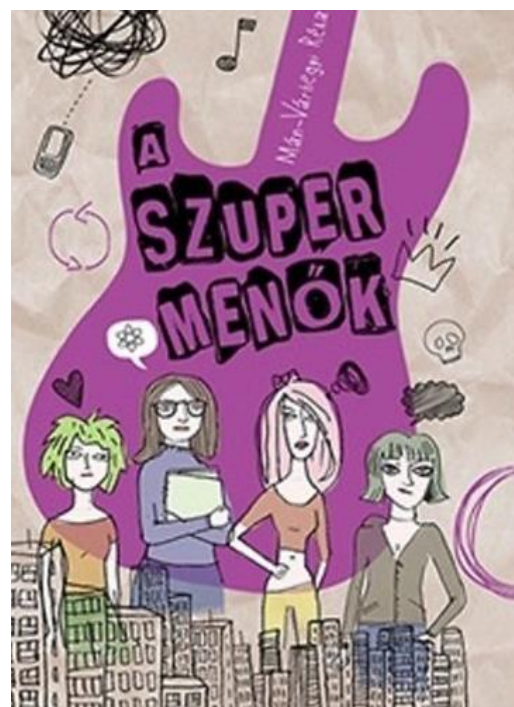
Nekem ez a kirándulás nagyon tetszett és remélem, hogy ilyen napokból még nagyon sok lesz.

Abraham Sarah, 8. osztály

Petőfi Sándor tanulmányi verseny

Február 18-án a muravidéki kétnyelvű iskolákon PSTV zajlott. Az általános iskolások Mán-Várhegyi Réka által írt A szupermenők című könyvet vették kezükbe, míg a középiskolások ugyanettől az írónőtől a Boldogtalanság az Auróra telepen könyvet.

A mi könyvünk egy tinilányról szólt, nevezetesen Marciról, aki inkább viselt egy fiú nevet, minthogy a teljes nevén, Marcellinának szólították volna. A könyvben a menő-antimenő jelzők játszanak főszerepet. A főszereplő napló formájában írja le a vele történt eseményeket. Nagy szerepet játszik még a zene, a barátság, a szerelem, szülők, konfliktusok, tanulás, stb. Összességében a regény nagyon tetszett, lehetne folytatása is.

Az iskolai versenyen a feladatok viszonylag tetszettek, a fogalmazásnál azért voltak kisebb gondjaim, de végül 85%-osan írtam, ami azt jelentette, hogy továbbjutottam az országos versenyre, ami március 31-én volt.

A feladatok itt is elnyerték tetszésemet és a fogalmazás is jobban ment. Végül ezüst elismerésben részesültem. A díjkiosztó pedig, mint minden éven nem csak a díjakról szólt. Ellátogatott hozzánk az olvasott könyv írója, Mán-Várhegyi Réka. Mesélt a gyermekkoráról, írásairól, személyiségéről stb. Nagyon szimpatikusnak találtam őt és örültem, hogy megismerhettem. A végén dedikálta a könyvünket is.

Abraham Sarah, 8. osztály

Najlepši trenutki mojega življenja

Moje življenje je lepo in ga ne bi zamenjal za nič na svetu. Imam ga rad.

Najlepši trenutek mojega življenja je bil takrat, ko sem prvič dobil bratranca, in to zato, ker sem si želel brata, ampak ga nimam. Imel sem ga za brata in ga imam še vedno. Vsakič komaj čakam, da pride k meni, ker se je že naučil govoriti in hoditi. Vedno mislim na to, da se bova nekoč skupaj igrala. Počasi bova res lahko skupaj igrala nogomet in videoigre.

Imam se fino, ker vem da bom imel tudi svojega sina/hčerko rad. Ko bo bratranec velik, bo prišel k meni, šla bova na pijačo in uživala. Še lepši trenutke bom doživel, ko bom lahko z drugim bratranecem šel v tuje dežele na izlete.

Sedaj so lepi trenutki mojega življenja takrat, ko s prijatelji igramo igrice in se ne kregamo. Takrat sem najbolj vesel. Ko se hecamo pa sploh. Ko se srečam s svojimi tekmeči, ki so tudi moji prijatelji, na kakem judo tekmovanju, sem vesel, ker jih po dolgem času spet vidim.

Lep trenutek je bil tudi takrat, ko sem postal državni prvak v borilni veščini, judu. Z očetom sva oba od sreče spustila solzo. Takrat nisem vedel, kako mi je to

uspelo, trener mi je čestital in vsi ostali prav tako. Najboljše se počutim takrat, ko sem na tekmovanju prvi.

David Žido, 8. razred

Moje življenje

»Življenje je tisto, kar se zgodi, medtem ko delaš druge načrte.«

John Lennon

Velikokrat se zgodi, da ne gre vse po načrtih oz. se zgodi nekaj, kar sploh ni bilo v našem načrtu. Takšno je življenje. Velikokrat sem že razmišljala o tem. Življenja ne moremo usmerjati. Ne da se napovedati, kaj bo z nami, kakšna bo naša usoda.

V življenju so vzponi in padci. Imamo lepe in malo manj lepe trenutke. Naše življenje se prične čudovito, z našim rojstvom.

Ko sem se rodila, me je mama klicala »kis gesztenye«, kar v slovenščini pomeni »majhen kostanj«. In to zato, ker sem imela velike rjave oči in okroglo glavo.

Zelo rada vzamem naprej svoj album oz. albume, v katerih je zelo veliko fotografij o mali Sarah. Na eni fotografiji se smejim v fotoaparatu, okrog mene je en kup igračk, v roki pa držim rdeč avtomobilček. Na drugi fotografiji sedim v maminem naročju in imam na glavi oranžen klobuk. Na tretji sedim v stolčku in z odprtimi usti čakam, da mi mama da v usta hrano. Na četrti spim, kot da bi bil za mano zelo naporen dan. Na peti sedim na kuhinjskem pultu z nagajivim nasmehom na obrazu, ker imam v mislih, kaj sem ušpičila ... no ja, na fotografiji se prav dobro vidi, da sem bila zelo, zelo poredna. Tudi če so me dali na omaro, sem tam pridno sedela, dokler me niso vzeli dol. To vem, ker se najde tudi takšna fotografija v albumu. Na eni fotografiji spim na atiju. Na naslednji se igram s kostanji. Nato praznujem že svoj prvi rojstni dan. Sedim na stolu pred veliko torto, za mano pa stoji cela družina. Še cel kup fotografij je v albumih. Starša sta bila pridna s fotografiranjem. Na eni fotografiji je videti, da sedim na mojem rdečem avtomobilčku v dnevni sobi in si mislim, da sem zdaj zelo kul. Česar ne razumem, je to, zakaj imam sredi dnevne sobe na glavo poveznjeno kapo in zakaj sem ovita v šal. Pri srcu mi je fotografija, na kateri božam našega malega kužka, Ulfa. Všeč sem si tudi na tisti, na kateri sedim na hodniku, obuta v atijeve velike športne čevlje. Mislila sem si, da sem poredna, toda izgleda, da jaz ne znam biti poredna. Ogromno fotografij imam ... bila sem srečna. Potem pa dan za dnem, začela sem rasti, govoriti ...

Ko sem bila stara štiri leta, sem dobila sestrico, Alido Kiara. Mislim, da vsak, ki ima manjšo sestro ali brata, ve, kaj sem takrat čutila. Mislila sem, da jo imata mama in ati raje. Ja, ljubosumje me je razjedalo. Sčasoma pa se je le-to

spremenilo v radost. In tako je tudi danes, četudi bi ji včasih zelo rada prisolila močno klofuto.

Mislím, da sem bila stara okrog osem let, ko sem si zlomila roko. Nekega lepega, sončnega dne sem kolesarila s teto in z Annabello. Mislila sem, da se lahko peljem hitro kot strela in zavijem na dvorišče kot v filmih. Hmm ... ne, ne morem... mislim, da je cela vas slišala jok, s katerim sem seznanila vaščane, da mi to ni uspelo in da me nekaj zelo boli. Šli smo v bolnico, kjer sem dobila gips.

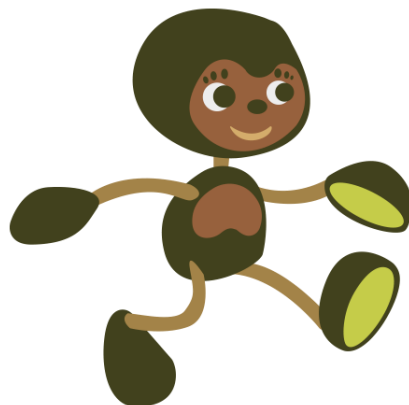
Četrty razred sem pričela na DOŠ Prosenjakovci. Tu sem spoznala svoje nove sošolce in prijatelje.

Minevala so leta. Zdaj sem tukaj. Stara sem trinajst let. Ne igram se več z avtomobilčki, z barbikami, ne rabim več rokavčkov, ne sedim več na kuhinjskem pultu (no, to še včasih). Zanimajo me druge stvari kot prej, npr. glasba, mobilnik, ples in prijatelji. Odraščam. Zdaj sem prišla v tisto obdobje, za katerega rečejo, da je zelo težko, za otroka in za starše. Najstnica sem. A to je šele začetek. Imela bom še veliko težav. Toda tako je to v redu. Če ne bi bilo težav, izzivov v življenju, bi bilo le-to res dolgočasno.

Točno tako mora biti, kot je. Ne smem pa pozabiti na tiste, ki mi pri vsakdanjih težavah najbolj pomagajo, ki mi stojijo ob strani, karkoli že je. To je moja družina.

To je moja preteklost. Pred mano pa je še prihodnost, ki mi prinaša polno veselja, a tudi veliko težav. Se že veselim vsega, kar mi življenje prinaša, ker je to moje življenje, katerega krmar sem le jaz.

Sarah Abraham, 8. razred

Babica pripoveduje

Nekega dne sem se odločila za obisk pri babici. Ves čas sem bila, kot običajno, na telefonu. Čez nekaj časa se je babica oglasila: »Ko sem bila jaz mlada, nismo imeli teh naprav, bili smo ves čas zunaj, vi se pa ukvarjate samo s temi napravami in sploh veste, kaj se dogaja okoli vas.«. Začudeno sem jo pogledala in ji rekla, naj mi pripoveduje, kako je bilo takrat, ko je bila mlada. »Ko sem bila jaz mlada, sem se s prijatelji ves čas zunaj igrala, ne glede na vreme. Imeli smo igrače iz lesa, dekleta pa smo večinoma imele punčke iz blaga ali trave. Radi smo pekli torte iz blata,« je z navdušenjem hitela pripovedovati.

»Tudi v šoli je bilo drugače, učitelji so bili bolj strogi, kdor ni vedel odgovoriti na vprašanje, je dobil s palico na dlan ali nohte. Dobivali smo pa tudi nagrade in pohvale. Nismo imeli tablic, ki bi nam olajšale učenje in delo v šoli, ampak le tablo, krpico in kos bele krede, s katero smo pisali po tabli in hitro zatem zapisano izbrisali. Veliko smo si morali zapomniti, saj informacij nismo imeli na doseg roke kot dandanes,« je zamišljeno rekla.

Povedala je tudi: »Starše smo vikali in jih spoštovali, da bi kaj nazaj rekli, uf, nikoli. Doma pri opravih smo vedno pomagali in vedno ubogali. Ne kot danes, da ste jezni, ko je treba kaj narediti. Včasih nismo šli v šolo, ker smo doma pomagali. Pasli smo krave, obdelovali polja, njive, pomagali kuhati, pomagali pri vsem, pri čemer smo lahko bili v pomoč staršem.«

»Darila, ki smo jih dobili, niso bila tako lepa in draga. Najpogosteje smo dobili kako potico ali oreh, posebej smo se pa veselili pomaranč in mandarin, ki so tedaj bile še redkost. Dandanes pa niste zadovoljni z malimi stvarmi, hočete vedno več, čeprav tega ne potrebujete,« je žalostno dodala.

Dala mi je še nekaj modrih nasvetov za življenje: »Bodite hvaležni za to, kar imate, ker nekateri še vode nimajo za piti, mi se pa poleti z njo igramo. Spoštujte svoje starše in se do njih obnašajte tako kot želite, da se oni do vas. Bodite jim vedno v pomoč in če vas prosijo, da jim pomagate, ne odlašajte, in to naredite, saj če ne boste ubogali, ne pričakujte, da vas bodo vaši otroci (ko jih boste imeli) ubogali. Uživajte v življenju, posebej v mladosti, saj hitro mine. Bojte čim več zunaj, skačite in uživajte, kar je najpomembnejše, ker leta hitro minejo. Bodite hvaležni za vse kar imate.«

Nina Novak, 8. razred

Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke válaszol kérdéseinkre (képzelt interjú)

Tisztelt elnök Úr! Köszöntöm Önt stúdiómban. Mielőtt elkezdeném Önt halmozni kérdéseimmel, kérem meséljen egy kicsit gyermekkoráról és családjáról!

Jó napot! Születésemről annyit szeretnék mondani, hogy édesanyám, Sípos Erzsébet 1963-ban Székesfehérváron hozott világra. Teljes nevem igazából Orbán Viktor Mihály. Édesapámat Orbán Győzőnek hívják. Van két testvérem, Orbán Győző és Orbán Áron. A gyermekkoromat nagyon élveztem, és még mindig szívesen gondolok vissza a szép emlékekre, amikor még gond nélkül futkározhattam barátaimmal a réten. Alcsútdobozon éltem és oda is jártam általános iskolába. A középiskolai tanulmányaimat Székesfehérváron végeztem a Teleki Blanka Gimnázium angol nyelvi tagozatos osztályában. Az érettségi vizsgát pedig 1981-ben tettem le.

És milyen a jelenlegi családja?

Rendkívül boldog.

Feleséggel, Lévai Anikóval már 1986 óta házasok vagyunk és öt gyermekünk van, Ráhel, Gáspár, Sára, Rózsa és Flóra.

Most pedig térjünk is a lényegre, tisztelt elnök Úr! Köztudott, hogy 2015 őszén a német kancellár, Angela Merkel által hívott bevándorlók lépték át Európa határait. A kancellár úgy fogalmazott, hogy ezeknek az embereknek segíteni kell, otthont kell nekik találni és majd egyszer biztos jó munkerő lesznek, ezért hívta őket Németországba. Önnek ekkor mi volt erről a véleménye?

Az, hogy Angela Merkel segíteni akart, szerintem elhamarkodott, illetve naiv döntés volt, mivel nem számolt ennek következményeivel. A menekültek jöttek még onnan is, ahol nem volt háború, de ezt mi nem tudtuk bizonyítani, mivel a határon személyi dokumentumok, papírok nélkül léptek át. Már akkor nem tartottam jó ötletnek, és most fél év elteltével sem tartom annak.

2015. november 13-án Párizsban hatalmas terrortámadás tört ki. Ön szerint van ennek valami köze a bevándorlókhoz?

Mint már említettem, a határt olyan emberek lépték át, akikről semmit nem tudunk. Azt sem tudjuk, honnan jöttek és mit akarnak kontinensünkön, államunkban. Ez azt jelenti, hogy szabad utat adtunk egyben a terroristáknak is. Tehát szerintem az egész párizsi merényletnek nagy köze lehet a bevándorlókhoz.

Szerepe van itt a vallásnak?

Egyértelműen ez nagy szerepet játszik. A bevándorlók iszlám vallásúak és ezt is próbálják hirdetni. Lehetséges, hogy ebbe az irányba szeretnék terelni Európát is és ezzel növelni

Allahban hívő emberek számát. Én megpróbálom megvédeni országunkat és vallásainkat. Én református vagyok és ebben hiszek. És amiben hiszünk, az fontos! Ezért védem országunkat!

Mi a véleménye a kötelező betelepítési kvótáról?

Egyáltalán nem tartom jó elképzelésnek. Angela Merkel hívta őket és ennek most mi isszuk a levét. Szerintem nem helyes, hogy hazánkban illegális bevándorlókat etessünk, itassunk és keressünk nekik otthont, főleg ha vannak köztük olyanok is, mint a párizsi merénylet elkövetői. Tehát a kötelező betelepítési kvóta egyrészt igazságos, mert így minden állam kiveszi a saját részét. Másrészt viszont ezzel az a baj, hogy így az államba egy más kontinensről származó embereket kell betelepítenünk és így rosszabbul Magyarországon a kultúra, a magyarok százaléka az államban, a különböző hagyományok és nem utolsósorban a tisztaság is, mivel látható volt, hogy ezek a bevándorlók nem igazán törődnek személyes higiénéjükkel, eldobálják a szemetet, az ételt, amit mi kínálunk nekik. Ilyenkor látható, hogy nem mind menekül a háború elől és szegény. Mert ha mind azok lennének, akkor megbecsülnék, hogy egyáltalán befogadjuk őket. Van köztük olyanok, akik a legújabb mobiltelefonokkal a kezükben mennek. Na, így látni, hogy ezek nem szegények. Ezenkívül ezek az emberek nem tudnak és nem is akarnak integrálódni. Teljesen más a kultúrájuk, máshogy szocializálódnak. És ezek igazából nem is tanultak. Az eltartásuk nagy költségekbe kerül, amit viszont Magyarország lakosainak kéne fizetniük. Ez azt jelenti, hogy az elkövetkezendő 10-15 évben csak kiadásokat fognak nekünk hozni és nem bevételt, mert nem tudnak hozzászokni, beilleszkedni a környezetbe és nem is akarnak. De ezt nem tudjuk leállítani, az illegális bevándorlók csak jönnek és jönnek. Én tartom magam ahhoz, hogy hozzánk ne kerüljön sok, mert szeretném megvédeni az országom.

Ezek szerint a hazáért foggal-körömmel fog harcolni?

Így van. Mi erős ország vagyunk és remélem tisztában vannak ezzel a terroristák. Igaz, hogy nem tudjuk, mi a tervük, de a fő, hogy magabiztosan álljunk ki a hazáért. Nem engedhetjük meg, hogy mások irányítsanak minket, legyen szó a bevándorlókról vagy a politikusokról, akik mindenképpen követelik a kvóta rendszert. Nem, mi önállóak vagyunk és azok is szeretnénk maradni. Ahogy Petőfi is mondta 1848-ban: Rabok legyünk vagy szabadok? Ez a kérdés, válaszok!

Köszönjük tisztelt miniszterelnök, hogy válaszolt kérdéseinkre és megosztotta velünk véleményét és gondolatait.

Abraham Sarah, 8. osztály

Srednja šola nas že čaka

Enkrat vse mine. In tako so minila naša osnovnošolska leta. Skupaj smo bili devet let in zdaj več nikoli ne bomo tako skupaj. Imeli smo veliko srečnih trenutkov, imeli pa smo tudi nekaj manj srečnih, ampak v glavnem smo teh devet let preživelih z veliko smeha.

Naše poti se bodo kmalu razšle. Septembra več ne bomo sedeli v klopih eden poleg drugega, ne bo slišati našega značilnega glasnega pogovarjanja na hodnikih. Septembra bomo sedeli v klopih poleg tako rečenih tujcev. Lahko rečemo, da bomo zaživelih na novo. V novem, neznanem okolju, med novimi ljudmi. Lahko bomo to, kar smo si vedno želeli biti. Ne bo se nam treba pretvarjati, da smo nekaj, kar nismo. Čaka nas še veliko novih dogodivščin, veliko smeha in mogoče tudi solz.

V srednji šoli bomo spoznali veliko, za nas novih ljudi. V našem življenju se bo odprlo novo poglavje. S pričetkom srednje šole bomo dobili tudi več svobode. S svobodo pa prihaja tudi več odgovornosti. Več se bomo morali samostojno odločati in razmišljati s svojo glavo, saj naši starši ne bodo vedno stali poleg nas in nam govorili, kaj narediti in kako to stvar narediti. Zagotovo nam bodo stali ob strani, ampak to ne bo isto, kot je bilo do sedaj.

Vsak od nas je že vznemirjen in radoveden zaradi srednje šole. Vsi hočemo vedeti, kakšne dogodivščine nas čakajo na tej novi poti. Želimo si, da bi bilo čim več smeha in čim manj solz. Stvari se bodo zagotovo dobro izšle, le potruditi se moramo in verjeti vase.

Preživimo teh nekaj let srednje šole kar se da veselo in srečno ter uživajmo v njenem vsakem trenutku.

Tajda Nemet, 9. razred

KOLAŽ OSNOVNOŠOLSKIH SPOMINOV

Prvi dan na v šoli DOŠ Prosenjakovci

V 4. razredu sem bil prvi dan dobre volje saj sem spoznal druge učitelje in druge sošolce.

Naša razredničarka je bila učiteljica Vesna, ki nas je učila matematiko in slovenščino.

Enkrat smo bili pri pouku matematike celo uro sami, ker je učiteljica pozabila, da imamo uro. Igrali smo se v tišini, da nas nihče ne opazi, da smo sami v razredu.

Attila Könye

Potep do preže

Enkrat, ko smo ostali po pouku v šoli, smo se dogovorili, da gremo do ene preže, ki je oddaljena 3 km od šole. Ko smo prispeli do preže, smo bili celi blatni, saj smo šli preko sveže zorane njive. Med vzpenjanjem na prežo se je učiteljica začela dreti, da moramo nazaj v šolo. Bili smo kregani, ker nismo povedali, kam gremo in iz tega smo se naučili, da če kam gremo, moramo najprej seznaniti kako odraslo osebo.

Darko Sever

Moj prvi dan v šoli

Ko sem začel obiskovati materno šolo v 4. razredu, sem bil vesel, toda naslednji dan smo se že učili, tako da me je veselje hitro minilo. Tekom osnovnošolskega šolanja smo se veliko učili, a si bolj malo zapomnili. Spoznal sem nove prijatelje, s katerimi se bomo sedaj razšli. Vsi bomo šli v različne šole, zato mi je malo hudo.

Aleksander Benko

Kot call of duty

Bil je športni dan. Jaz, David in Emirian smo šli not in smo se pretvarjali, da igramo call of duty. Šli smo v madžarsko učilnico in smo vsi skočili ven. Emirian je skoraj padel v grm in je bilo zelo smešno. Šli smo nazaj not in smo se malo norčevali iz Emiriana. Potem smo šli nazaj ven.

Dominik Polanec Bočkorec

V spominu mi bo ostal ta dogodek, ko si Aleksander pri uri športne vzgoje v 5.razredu ni oblekel hlač. Pri uri smo se začeli ogrevati. Takrat še nihče ni opazil, da je v spodnjih hlačah. Učitelj ga je vprašal, če je v spodnjih hlačah. Imel je rdeče spodnje hlače. Aleksandru je bilo nerodno in je začel jokati, vsi ostali smo se pa smejali. Ta dogodek se mi danes ne bi zdel smešen, ker sem že starejša. Če bi bila priča tega dogodka, ne bi več tako ravnala, saj vem, da bi se on počutil slabo.

Maja Soos

Vüjec

Nekega dne sva se z Darkojem domislila, da potisneva traktorsko gumo na Vüjecevo polje. V živi meji je bila luknja, kjer sva jo potisnila na polje. Naslednji dan je hišnik rekel, naj greva ponjo, kar sva tudi storila. Učiteljica in sošolci so naju gledali in se smejali.

Aleš Toth

Med uro madžarščine

Bilo je v 7. razredu, ko smo bili jaz, Grega, Darko, Aleš, Renato in Julija v učilnici za madžarščino. Učiteljica je šla nekaj pripraviti in Darko je hotel poskusiti, če se lahko dvigne s pomočjo vrat od omare. Ko se je Darko hotel dvigniti, so se vrata od omare polomila. Seveda je bila prevelika teža. Nato se je učiteljica vrnila, Darko je hitro postavil vrata od omare nazaj na mesto in vsi smo se pretvarjali, kot da se nič ne bi zgodilo.

David Osvald

Ker sem v prva dva razreda osnovne šole obiskovala v Podružnični šoli v Domanjševcih, mi je bilo tuje, ko sem prišla na matično DOŠ Prosenjakovci. Bil je čuden občutek biti na "veliki" šoli s tujimi ljudmi. Nisem nikogar poznala, v razredu pa so bili le fantje. Takrat smo še imeli pouk skupaj z 2. razredom in tako sem se lahko družila s puncama iz tega razreda. Naslednje leto so prišli še učenci s Hodoša in takrat se je izoblikoval naš razred – osem fantov in tri punce. Na začetku se nismo dosti družili, bolj smo se začeli v kasnejših letih. Veliko smo se prepirali, ampak smo se skupaj tudi veliko smejali. Vedno smo držali skupaj. Učiteljev nikoli nismo ubogali, zato smo dostikrat dobili tudi kazni. Večkrat smo "segrevali" stole v jedilnici. Na hodnikih smo bili vedno glasni, med urami pa tiho.

Tajda Nemet

Prve 3. razrede sem obiskovala na podružnici Hodoš. 5 učencev nas je prišlo v DOŠ Prosenjakovce. Prvi dan smo se večinoma spoznavali. V razredu nas je bilo 11, od tega 8 fantov in 3 dekleta. Komaj smo čakali, da zvemo, kdo bo naša razredničarka. Večino učencev in učiteljev nisem poznala. Ko smo imeli prve ure, nismo vedeli, v katerem razredu poteka katera ura. Ker sem bila zelo zadržana in sem med ocenjevanji bila tiho, so bile moje prve ocene zelo slabe. Čez čas smo se kot razred začeli vedno več družiti, veliko smo se smejali in včasih tudi kaj skupaj ušpičili, zato so seveda sledile kazni.

Julija Magyar

Debeli rtič

V 5. razredu smo bili v šoli v naravi na Debelem rtiču. V eni sobi smo bili jaz, Darko in Attila. En dan smo si šli v Piran ogledati Aquarium, nato pa smo šli na trg. Attila si je ta trgu kupil pištolo, ki ima rumene metke. Zvečer smo se odpravili spat in Attila je spal pod oknom. Okno je bilo odprto, jaz pa Darko sva vzela pištolo in sva ga ustrelila v glavo. Takrat, ko sva ga zadela, se je prestrašil in z glavo se je zabil v okno. Darko in jaz sva se smejala še zjutraj, ko sva razložila drugim, kaj se je zgodilo.

Renato Škaper

Velikokrat med uro madžarščine

V 6. razredu smo skoraj vsako uro, preden je prišla učiteljica, našo sošolko Majo in Aleševo torbo zaprli v omaro. To smo delali zato, da bi razjezili Aleša. Maja se namreč ni pretirano jezila. Aleš je vedno postal jezen in enkrat je Darko udaril Aleša. Takrat smo se začeli loviti, ko ni gledal, smo mu skrili knjige in peresnico. Ko je prišla učiteljica, je Maja začela plezati iz omare, Aleš je iskal šolske potrebščine. Ko je učiteljica vprašala, kaj se je dogajalo, smo vsi rekli, da ni bilo nič.

Grega Bedič

KEDVES KILENCEDIKESEK!

UTATOKON KÍSÉRJENEK BENNETEK AZ ALÁBBI ÉLETBÖLCSESSÉGEK:

- Nem azon kell fáradozni, hogy valakivé vagy mássá legyünk, hanem azon, hogy azzá váljunk, akik vagyunk.
- Más dolog ismerni az utat, és más járni rajta.
- Győzd le a mélységeket, és megtanulsz repülni!
- A mosoly, melyet küldesz, visszatér hozzád.
- Amit oda nem adtál, sohasem lesz igazán a tied.
- Ha Isten becsuk egy ajtót, közben mindig kinyit egy ablakot.
- Mindenki a maga baklövéseit nevezi tapasztalatnak.
- Ha a fiatalság tudná, ha az öregség bírná!
- A lángész: egy százalék ihlet és kilencvenkilenc százalék verejték.
- Semmiben sem lelhetünk költészetet, ha nem hordozzuk magunkban.
- Ki a jót feledi, balga, de még balgább, ki a rosszat feledni képtelen.
- Kevés az olyan ember, aki nem kisebbedik attól, hogy naggyá lett.
- Jobb arra használni az eszedet, hogy elviseld azokat a csapásokat, amelyek érnek, mint előre látni azokat, amelyek érhetnek.
- Kétféle ember van. Az egyik, amikor belép a szobába, azt mondja: - Nézzétek, itt vagyok! A másik, amikor belép, így szól: De jó, hogy itt vagytok!
- Akkor áss kutat, amikor még nem vagy szomjas.
- Soha ne add fel: ha a csata el is vészett, a harc még nem ért véget.
- Mondd meg, mire van szükséged, és én megmondom, hogyan lehetsz meg nélküle.
- A fiatalok tudják a szabályokat, az öregek ismerik a kivételeket.
- Ami megy, engedjétek, ami jön, fogadjátok!

JÓ UTAT KÍVÁNUNK MINDNYÁJATOKNAK.

Izdal / Kiadta: DOŠ Prosenjakovci/KÁI Pártosfalva

Pripravili / Készítették: Nina Novak, Sarah Abraham

Tisk / Nyomtatva: DOŠ Prosenjakovci/KÁI Pártosfalva

ŽELIMO VAM VESELE POČITNICE!!!

KELLEMES SZÜNETET KÍVÁNUNK!!!

